

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL : 1 — SAYI : 11
12 NİSAN 1976
250 Kuruş

NATO'DAN ÇIKILMALI
İKİLİ ANLAŞMALAR YIRTILMALI
ÜSLER KAPATILMALI

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

AMERİKA DEFOL !

İşbirlikçi burjuvazinin, talancıların, vurguncuların, rüşvetçilerin, büyük toprak ağalarının, militarist çevrelerin iktidarı olan faşist biçimli MC iktidarının güttüğü politikanın bir yıllık bilançosu herkesin gözü önündedir: Faşist sürülerin saldırıları sonucu altmışa yakın ilerici, yurtsever öldürülmüş, yüzlercesi yaralanmış, binlercesi gözaltına alınmış, tutuklanmış, işkencelerden geçirilmiştir. Doğu'da ırkçı - şoven baskılar alabildiğine yoğunlaşmış, ulusal kırım ve özümseme durmaksızın sürmüştür. Bu kanlı terör politikası, toplumdaki tüm emekçi katmanları hedef aldığı gibi, sosyalist, sosyal demokrat, demokratik solcu ayırımı yapmaksızın tüm ilerici, yurtseverlere yöneltilmiştir.

MC iktidarının işbaşında bulunduğu bir yıllık süre içerisinde ekonomik, toplumsal bunalım giderek derinleşmiştir. «Huzur getiriyoruz» (!) diye gelip, halkın üzerine faşist çetelerini sürmüşlerdir. «Ucuzluk getiriyoruz» (!) diye gelip, zam üstüne zam bindirmişler, halkın cebinden çalıp uluslararası tekellerin, parababalarının kasasına aktarmışlardır. «Herkes istediğini söyleyebilir» (!) diye gelip, zaten sınırlı olan demokratik hak ve özgürlüklerimizi boğazlamaya çalışmışlardır. «Sulh istiyoruz» diye gelip, bölgemizde ve dünyada uluslararası havayı gerginleştirici bir politika izlemişlerdir.

Gerici MC iktidarının bir yıllık politikasının bilançosu kısaca, KANLI TERÖR ve AĞIR YIKIMDIR.

Bu kanlı terör ve ağır yıkım politikası, sıkıyönetimin resmen olmadığı koşullarda yürütülmüştür. Sıkıyönetim resmen ilan edilmemekle birlikte, ilan edilmemiş bir sıkıyönetim uygulanagelmiştir. Fakat, egemen güçler, güttükleri kapitalist yolla kalkınma yönetiminin yarattığı ekonomik ve toplumsal buhranın derinleşmesi; buna karşılık emekçi halkın demokratik mücadelesinin yükselmesi nedeniyle, ilan edilmemiş sıkıyönetim, nisbi demokratik ortam koşullarında bile iktidarlarını sürdüremez duruma düşmüşlerdir. **Zaten, 53 yıllık Cumhuriyet tarihinin 27 yılını sıkıyönetim koşullarında geçirmemiz de göstermektedir ki, egemen güçler, sıkıyönetimlere başvurmadan iktidarlarını sürdürememektedirler. Son faşist saldırıların getirdiği ağır politik hava gözönünde tutulduğu taktirde, egemen güçlerin açık faşizme geçebilmek için bir kanlı iç savaşı bile göze aldığını söyleyebiliriz.**

İLK VURUŞ: ÖĞRENCİ GENÇLİK

MC iktidarının başı Demirel'in son günlerdeki demeçlerinde ağırlık taşıyan bir nokta hemen dikkati çekiyordu. Demirel, «**Anarşinin son bulması için iki yol vardır; ya üniversitelere el koyarız, ya da sıkıyönetime gideriz**» diyordu. Bu sözler, rastgele söylenmiş sözler değildir; egemen güçlerin eğilimini yansıtan önemli bir noktadır.

Ülkemizde sermayenin, en talancı, en gerici, en şoven kesiminin açık faşizme geçmek için faşist bir tırmanışı başlattığı, tüm ulusal demokratik güçler tarafından gözlemlenen bir olgudur. İşte, Demirel'in yukarıya aldığımız sözleri, açık faşizme geçebilmek için egemen güçlerin ilk vuruşu nerden başlatacağını göstermesi açısından ilginçtir. Elbette amaç, salt öğrenci gençliğin demokratik mücadelesini geriletmek değildir; **asıl amaç, işçi sınıfının başı çektiği, tüm emekçi katmanların içinde yeraldığı ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesini boğmaktır.**

Egemen güçlerin ilk vuruşu öğrenci gençlik kesiminde yapmaya çalışmasının nedeni açıktır: Öğrenci gençlik sosyal konumundan ötürü homojen olmadığından, işçi sınıfına ters, sapık akımların yaşayabildiği tek mevzidir. Bozguncu akımlar, öğrenci gençlik hareketini işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluşu yolundan saptırmak için ellerinden geleni yapıyorlar, öğrenci gençliği bölüp-parçalıyorlar. Öğrenci gençlik kesimi, genel gençlik hareketinde en politize olmuş kesim olduğundan, öğrenci gençlik hareketindeki parçalanma genel gençlik hareketine de yansımaktadır. Bu nedenle, bugün genel gençlik hareketi hem politik düzeyde hem de örgütsel düzeyde parçalanmıştır. Bu somut durumu kendi sınıfi çıkarları doğrultusunda çok iyi değerlendiren egemen güçler; bir yandan faşist sürülerini öğrenci gençliğin üstüne sürerken, diğer yandan bozgun-

(Devamı 11. sayfada)

başyazı

İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ SORUNU

Faşist tırmanışın alabildiğine hız kazandığı, demokratik mevzilerin birer birer gaspedildiği şu günlerde, ilerici gençliğin birliği sorunu giderek daha da önem kazanmış bulunuyor. Aynı sorun, kuşkusuz, gençlik hareketi için de sözkonusudur. Faşist saldırıların, özellikle, öğrenci gençliği açık bir boy hedefi haline getirdiği, işlenen cinayetlerin, önceden belirlenmiş kişilere yönelik planlı bir pro vakasyon hareketine dönüştüğü açıkça görülmektedir.

Böylesi bir durumda, ilerici gençliğin kendini günü birlik eylemlerle savunması

(Devamı 11. sayfada)

SON DAKİKA... SON DAKİKA... SON DA

KANLI OYUN BOZULMALIDIR !

Hırsızlar çetesinin işbaşına geçmesinden bu yana, halkımıza karşı işlenen cinayetlere yenileri eklendi. Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni basan faşist komandolar Senatör Muzaffer Yurdakuler'in oğlu Hakan Yurdakuler'i öldürdüler. Polisin himayesi altında okulu terkeden faşist çeteler, cinayetleri kınayan ilerici gençlerin üzerine ateş açtılar. Kanlı saldırılar sonunda Hakan Yurdakuler, Orhan Ensari ve Burhan Esin isimli öğrenciler öldü, 4'ü ağır olmak üzere 50 kadar öğrenci yaralandı, 500'ü aşkın öğrenci gözaltına alındı.

Yamalı bohça örneği biraraya gelip sözde «Milliyetçi Cephe» adı altında halkımıza karşı İHANET CEPHESİ'ni oluşturan hırsızlar çetesinin iktidara gelişinden bu yana öldürülen işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, aydınların, öğretmenlerin sayısı

(Devamı 11. sayfada)

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

DİŞHEKİMLERİ BİRLİĞİ DERNEĞİ KURULDU

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nin ilerici öğrencileri geçtiğimiz günlerde **Dişhekimleri Birliği Derneğini** kurmuşlardır. Dernek çarpık düzenin çarpık eğitim sistemine karşı demokratik üniversite mücadelesinde anti - faşist, anti - emperyalist ve anti - şövenist saflarda yerini almıştır.

Bugüne kadar üniversitelerde demokratik bir uygulamanın olmadığını, işçi sınıfı ve tüm emekçilerin düşmanı egemen sınıfların, üniversite, yüksek okul ve akademilerin yönetimini denetleyip kendi çıkarları doğrultusunda kullanılabileceği yoz mezunlar yetiştirmek istediğini söyleyen öğrenciler, yayınladıkları ilk bildiride şöyle demektedirler:

«... Arkadaşlarımızın temsilci seçimine büyük ilgi duymaları, faşist baskılara karşı aldıkları tavır ve birçok olaydaki tutarlı davranışları, Dişhekimliği Fakültesi öğrencileri olarak akademik, demokratik ve ekonomik sorunlarımızla ilgilenecek olan bir derneğin kurulmasının zorunluluğunu göstermiştir. İşte, bu birlikte mücadeleyi yürütme amacı ile Dişhekimleri Birliği Derneği'ni (DBD) kurduk.

Halkımızın sorunlarıyla ilgilenen gerçek ilerici, demokrat dişhekimleri olarak yetişebilmek için, yurdumuzun bağımsızlığı, özgürlüğü ruhuyla yetişebilmek için, DBD çatısı altında vereceğimiz mücadeleye katıl.»

İKİM - DER

12 Mart faşizminden büyük darbeler yiyen gençlik hareketi kendi bütünlüğünü sağlama yolunda somut adımlar atmaktadır. Bu kazanımlardan biri de İlerici Kimyalılar Derneğinin kuruluşudur.

İlerici Kimyalılar Derneği kimya öğrencilerinin, akademik, demokratik isteklerine öncülük edecek ve bunu örgütlü bir şekilde yürütecektir. Sorunlarımız ülke sorunlarından soyutlama olanağı yok. Bu yüzden akademik - demokratik mücadelemizi, başta işçi sınıfının yürüttüğü bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesi ile bağlayacağız.

AĞRI RAPORU

AK-DER (Ağrı Kültür Derneği), MC iktidarının diğer illerimizde olduğu gibi, Ağrı'da da uyguladığı faşist oyunları sergileyen bir rapor hazırlamıştır.

Özellikle TÖB - DER'e, AK - DER'e ve diğer demokratik kuruluşlara, ilericilere yapılan baskıların özetlendiği raporda;

- Öğretmenlere uygulanan kıyımlar,
- Öğrencilere yapılan baskılar,
- AK - DER üyelerinin bulunduğu köylerde jandarma ekiplerince uygulanan aramalar,
- Ağrı'da sol yayın satan kitapçılara yapılan baskılar, vurgulanarak belirtilmiştir.

AK - DER'in bu faşist uygulamalar karşısında yayınladığı rapor, şöyle bitiriliyor : **«Devrimcilerin, ilericilerin, yurtseverlerin yılmıyacağı, ne zindanlardan ne de işkencelerden korkmayacakları ortaya çıkmıştır.»**

CHP BEŞİKTAŞ GENÇLİK KOLU

Bu gün sahte milliyetçiler, aşağılık katiller, Emperyalist uşakları yurdumuzun çeşitli yerlerinde (halkımızı Emperyalizme peşkeş çekme) toplantıları düzenlemektedirler.

A.B.D. Emperyalizmi bir ülkeye askeri ve ekonomik yönden ittifaklarla girer. Bu anlaşmalara dayanarak o ülkelerin yer altı ve yer üstü kaynaklarını, (örneğin petrol, madenler) çalışanların emeğini sömürür, kendi çıkarları için kullanırlar.

61 yıl önce Fransız, İngiliz, İtalyan gemileri ile yurdumuza girmek isteyen Emperyalizm, bu gün işbirlikçi komandolar, sahte milliyetçiler ve onların uzantıları tarafından yaratılmak istenen terör havasıyla halkımızın Emperyalizme karşı verdiği mücadele geriletilmek istenmektedir.

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ VE FAŞİZM
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

CHP Beşiktaş Gençlik Kolu
Yönetim Kurulu Adına
Başkan
FİKRİ AVCILAR

bizim köşemiz

FAŞİST BASKILARA SON

29/3/1976 — GÜNYÜZÜ

Bana, gittiğim yolda tek arkadaş sizler olduğunuz için yazıyorum. Daha önce bir mektupla çıkardığınız dergilerden istemiştim. Gönderdiğiniz için sonsuz teşekkürler ve hepinizin amacında başarılar dilerim.

Size yazmamın iki sebebi var :

I. Az önce çarşıdan geçiyorduk. Ülkücü, faşist komando 2 kişinin işlettiği kahvede Türkeşçi birisi konuşma yapıyordu. Çeşitli yalanlarla emekçi köylü halkın gözünü boyuyordu. Bir ara «onlar kirli emellerine ulaşmak çabasındalar, kirli fikirler aşılıyorlar» demesi üzerine, muhitimde tek ilerici olduğumu, bir destekliyenim olmadığını bile bile «Kahrolsun Faşizm», «Kahrolsun Faşistler» diye bağırarak oradan ayrıldım. Kendim memurum yaptığım hoş bir şey değildi ama, dayanamadım.

II. nedene gelince: 28/1/1976 tarihli ülkücüler tarafından adresime postalanmış saçmalıklarla, çeşitli tehditlerle dolu bir mektup aldım. Benden mektubun 20 kopyasını çıkarmam ve arkadaşlarıma göndermem isteniyordu. Yapmadığım taktirde işimi kaybedeceğim, öldürüleceğim... vs. şeklinde tehdit ediyorlardı. Yani bana faşist olmam teklif ediliyordu. Tabii ki ben mektubu yırtıp attım.

Mektupta denileni yapmadığım, faşistler tarafından keşfedilmiş olacak ki mektuptan 20 gün sonra sokak kapıma bantla iliştirilmiş ölüm tehditleri dolu ikinci bir mektup daha aldım.

Ama bizleri korkutacaklarını, yıldıracaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar. Tüm ilerici yurtsever gençlere selamlar...

KAHROLSUN FAŞİZM ve EMPERYALİZM!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ!
BAĞIMSIZ - DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN İLERİ!

A. E.

GOŞİZM

Bilim neyime benim
İsterim...
Nerden gelirse gelsin
Çarçabuk,
DEVRİM?...
ON KİŞİYİZ...
Elimizde silah
Çünkü proleteriz?
Korkmayız...
Kendimizle birlikte
her şeyi yıkacağız?...

M.Ç-M.D/LİCE

ZİRAAT FAKÜLTESİNDEKİ FAŞİST İŞGALE SON!

Bu öğrenim yılı başından beri, faşist işgal altında tutulan Ziraat Fakültesine ilerici ve devrimci öğrenciler alınmıyor. MC iktidarı ile yoğunlaşan faşist baskılardan etkilenen okullardan birisi de Ziraat Fakültesidir.

Bütün okullarda olduğu gibi Ziraat Fakültesinde de faşist güçler azınlıktadır. Faşist saldırganlar, işgal altında tuttukları Yıldırım Beyazıt öğrenci yurdunda üslenmektedirler. «Yaşanmaz» diye rapor verilen yurt boşaltılmamakta ve kızlara ayrılan bölüm faşistler tarafından işgal edilmiştir.

Geçen öğrenim yılından bu yana yoğunluk kazanan faşist baskıların gelişimi öz olarak şöyledir.

4 Aralık 1975'te okuldaki faşist baskıları kınayan bir bildiri dağıtan arkadaşlarımız faşistler tarafından taş ve kurşun yağmuruna tutuldular. 3 arkadaşımız yaralandı, bir arkadaşımızın gözü çıktı. Bir hafta sonra faşistler «Kültür Teknik» dershanesini basarak 5 arkadaşımızı ve ders veren asistanı sopa ve zincirlerle ağır yaraladılar. İlerici gazeteleri okuyan arkadaşlarımız dövülüyorlardı. Okula tek tek gelen ilerici ve devrimci öğrenci arkadaşlarımız yollarda saldırıya uğruyorlardı. Bu arada Ziraat ve Veteriner Fakültesi öğrencilerinin demokratik kitle derneği olan **«Tar-Der»**e sürekli saldırılar ve sabotajlar yapılıyordu.

Bu öğrenim yılında hızlı bir tırmanış gösteren faşist saldırılar sonunda devrimci öğrenciler okula alınmadılar. Çeşitli demokratik girişimlerle sesimizi kamuoyuna ve yetkili mercilere duyurmaya çalıştık. Bu arada kendisini Ankara'daki öğrenci gençliğin merkezi örgütü sayan A.Y.Ö.D. mücadelemizde bizi devamlı yalnız bıraktı. Örneğin faşist üs Yıldırım Beyazıt yurdunun kapatılması (kanuni gerekçeler bulunduğu halde) için yaptığımız çalışmalarda yardımcı olmadı.

Bütün bu olaylara rağmen can güvenliğinin olduğunu söyleyen gerici AP'li dekan Turan Güneş 17/3/1976 günü faşistler tarafından dövüldü. Faşistler okula gidemeyen arkadaşlarımızın dışında, kendilerinden olmayan herkese çeşitli baskı yöntemleri uyguluyorlar.

Bütün bu engellemelere rağmen akademik-demokratik öğrenim hakkımızı sonuna kadar kullanacağız. Sorunlarımızın, emekçi halkımızın sorunlarından soyutlanmayacağı bilincinde olarak devrimci mücadelemizi sürdüreceğiz. Mücadelemizin, en geniş anti-faşist kitle ile bütünleşerek başarıya ulaşacağını biliyoruz ve çalışmalarımızı bu yönde yoğunlaştıracağız.

Faşist MC. iktidarı gençlik üzerinde faşist baskıları gittikçe yoğunlaştırmaktadır. Kiralık komandolarını gençliğin üzerine sürerek «anarşi» naralarıyla açık faşizm için kamuoyu oluşturma çabasındadır.

Faşist tırmanışın yoğun kitle mücadelesiyle durdurulacağına inanıyoruz.

Ziraat ve Veteriner Fakültelerinden
bir gurup öğrenci

KÖGEF KURULDU

Türkiye'de ki Kıbrıs Yüksek öğrenim Dernekleri, genel kurullarının aldıkları kararlar doğrultusunda federasyonlaşarak KÖGEF'i oluşturdular. KÖGEF 25/3/1976 tarihinde yayınladığı kuruluş bildirisinde özetle şöyle demektedir:

«Yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanmakta, örgütlülüğü pekişmektedir. Öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütlerinin kurulması; en geniş öğrenci kesimini kucaklayıp ekonomik-demokratik özlemleri doğrultu sunda yönlendirmesi; anti - faşist, anti - emperyalist mücadele yolunda gençliği birleştirici görevini başarı ile sürdürmesi; gençliğin Kıbrıs halkının barış ve demokrasi mücadelesinde Kıbrıs'ın bağımsızlığı mücadelesinde yerini almasını sağlayıcı çalışmaları; Kıbrıs Türk Toplumunun içerisinde yaşadığı bozuk ekonomik düzene ve her türlü faşizan baskıya karşı mücadelesinde gençliğin, emekçi halkının yanında yer almasını gerçekleştirici eylemleri bu yolda başarılı adımlar atılmasını güvencelemektir.»

Toplumlararası görüşmeler, öğrenci sorunları, yurtseverlere yöneltilen saldırılar, anti - demokratik uygulamalar, ekonomik durum, halkımızın örgütlenmesi ve güçbirliği sorunlarına değinilen kuruluş bildirisinde KÖGEF'in kuruluş amaçları şöyle dile getirilmektedir :

«Kıbrıs gerçeklerini ve dünyada gelişen anti - emperyalist, anti - faşist ve anti - militarist mücadelenin boyutlarını değerlendiren yüksek öğrenim gençliğinin demokratik örgütleri; İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği, Ankara Kıbrıslı Öğrenciler Derneği, İzmir Kıbrıs Yüksek Öğrenim Derneği, Trabzon Kıbrıs Yüksek Öğrenim ve Kültür Derneği, yüksek öğrenim gençliğinin halkının yanındaki mücadelesini daha örgütlü, dağınıklıktan tümüyle arınmış merkezi bir biçimde sürdürebilmek amacı ile KÖGEF'i oluşturdular.

Yüksek öğrenim gençliği halktan yana mücadelesini pekişen örgütlülüğü ile daha da yükseltecektir.»

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ

Mesihpaşa Mh.
Aksaray cad. No. 5
Kat: 5 Sis Pastahanesi üstü
Laleli
İstanbul

ÜRETİME YÖNELİK EĞİTİM İÇİN SÜRESİZ BOYKOT

6 Nisan 1976 günü D.G.S.A.'ne bağlı Uygulamalı Endüstriel Sanatlar Yüksek Okulu'nda öğrencilerin tümünün istemiyle süresiz boykot kararı alınmıştır. Öğrencilerin bildirdiklerine göre okulun devletleştirildiği 1971 - 1972 güz döneminden, 1975 - 1976 dönemine kadar okulun öğrenci kesiminden gelen istekler ve öğrenci sorunları oyalama politikası güdülerek hasır altı edilmiştir.

1472 sayılı yasanın yerini alacak olan yasa taslağının uygulamada doğuracağı 3 seçenekten (bağlı olunan akademinin bölümü haline gelmek -akademinin üniversite olması halinde okulun fakülte durumuna gelmesi- bağımsız akademi durumuna gelmesi) okul yönetiminin teknik yapıya en uygun olanı üzerinde, çalışmalarını yoğunlaştırması gerektirmektedir. Okul yönetim kurulu bağlı bulunduğu D.G.S.A.'nin bir bölümü olmayı tercih etmiştir. Okulun resmi adı anılmamaktadır. Öğrencilerin ve ilerici öğretim üyelerinin konuyla ilgili yaptıkları araştırmaları sonunda okulun bağımsız akademi olması gerekmektedir.

Bugün en önemli sorunlardan birisi de okulun sağlık denetiminden yoksun durumda olmasıdır. Öğrenciler mediko - sosyaldan mutlaka yararlanmak istemektedirler. Yemek için Milli Eğitim Bakanlığının okul yöneticilerine gön dermiş olduğu yemek harcırahları da ortadan yokolmuştur. Okul, üretime dönük teknik ve sanatsal bir eğitim yaptığından gerekli araçların temini için öğrenciler tarafından kooperatif açılması gereklidir.

Yer sorunu okulun teknik yapısının zorlamasıyla önemli duruma gelmiş ve okulda öğrenciler proje yapamaz hale gelmişlerdir. Okulun 202 nolu anfisinin masrafları giderler arasında gösterildiği halde öğrenciler bu anfiden yararlanamamaktadırlar. Bu ters durumu protesto için 30 Mart 1976 günü 202'yi işgal eden öğrencilere U.E.S.Y.O. yöneticileri küfürle karşılık vermişlerdir. Daha sonra yine aynı oyalama politikası ortaya çıkmış ve öğrencilere bu sorununuz Akademi senatosuna götürülecektir, denilmiştir. 5 Nisan 1976 günü ise 202'nin Mimarlık Yüksek okulu tarafından kullanılacağını belirtmişlerdir. Bunun üzerine öğrenciler 202 nolu anfiyi işgal ederek tüm sorunları çözümlenene dek burayı terk etmeme kararı almışlardır.

Özünde faşist uygulamaları taşıyan yukardaki tavır ve davranışlara ek olarak öğrencileri açıkca tehdit ederek kor kutma politikası güdülmüştür.

Anti-demokratik uygulamaları protesto için süresiz boykota giden U.E.S.Y.O. öğrencileri yayınladıkları bildiride sonuç olarak,

«Biz U.E.S.Y.O. öğrencileri olarak tüm bilimselliğe yönelik faşist saldırılarla mücadele edeceğimizi kamuoyuna bildirmeyi görev biliriz.» diye belirtmişlerdir.

AKŞEHİR LİSESİ ÖĞRENCİLERİ FAŞİST BASKIYA KARŞI...

24/3/1976 tarihinde, okulumuzda bulunan bir gurup faşist öğrenci sabah saat 8 sıralarında, okul bahçesinde tek başına dolaşan devrimci bir arkadaşımızın üzerine saldırmışlardır. Saldırı sırasında bıçak, zincir ve sopa kullanılmıştır. Bu saldırı üzerine arkadaşlarımız yardıma gelmiştir. Saldırıya uğrayan arkadaş (A. İhsan Mıdık) çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. Rapor için hastaneye giden arkadaşımıza, rapor verilmemiştir. Bunun üzerine arkadaşımızla birlikte 7 arkadaş aç - susuz saatlerce nezarette kalmışlardır. Bu olay üzerine derslere girilmeyip bir günlük uyarı boykotu yapılmıştır. Bu küçük olaylarla yetinmeyen faşistler 25/3/1976 tarihinde saat 17.20 sıralarında, dışarıdan 300 kişilik bir faşist gurupla birlikte okulumuzun ön cephesinden saldırıya geçmişlerdir. Okulun birçok camı kırılmıştır. İki arkadaşımız (Mevlüt Özcan, Mehmet Sürmeli) hafif şekilde yaralanmışlardır. Bu olay üzerine tekrar 2 günlük direnişe geçilmiş ve okulda öğrenim yapılmamıştır. Gerici idare tarafından, arkadaşlarımız tehditle derslere sokulmak istenildi. Ama sonuçsuz kaldı. Bu olayların olacağını daha önceden bildiğimiz için, idareyi uyardık, fakat önemsemedi.

Olaylarla ilgilenmek için bakanlık müfettişi geldi. Öğrencileri zorla derse sokmak istedi ve bu arada bir arkadaşımıza da arkadaşlarının yanında hakarette bulundu.

AKŞEHİR LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

DEMOKRATİK EĞİTİM İSTİYORUZ!

An. İk. Tic. İl. Akademisine bağlı Mâli Bilimler ve Muhasebe Yüksek Okulunda ilerici-yurtsever öğrenciler üzerindeki faşist baskılar devam ediyor.

Atatürk Öğrenci Yurdu (Site) ve A.İ.T.İ.A. gibi faşist yuvalardan destek gören ve okulu resmi işgalleri altında bulunduran faşist bir gurup, ilerici öğrencilere baskı yapmakta, okula sokmamakta, kendi faşist eğilimlerine alet etmek istemektedir. Bu duruma okul idaresi tarafından da göz yumulmaktadır.

12 Mart faşizmi döneminde egemen güçlerin isteği olarak gerçekleşen Anayasa ve Dernekler yasası değişikliği ile yüksek okullarda birden fazla dernek kurma hakkı kaldırılmış, kanun yürürlüğe girdikten sonra tüm okullarda olduğu gibi okulumuzda da tepeden inme faşizan bir dernek kurulmuştur.

Nitekim, faşistlerin 9/1/1976'da sınıfları dolaşarak «kurulan derneğe bu okulda okuyan her öğrenci üyedir» diyerek, 5 TL'sından aşağı olmamak şartı ile, hiçbir makbuz karşılığı olmadan, zorla para toplamaları, bu gerici yasaların egemen güçler tarafından kimler için ve ne için çıkarıldığının bir kanıtıdır.

■ 12/1/1976'da sabah okula gelen öğrencileri, faşistler şehit ilân ettikleri Yunus Ceylan'ın cenaze törenine zorla götürmüşlerdir.

■ 18/3/1976'da «Ergenekon Gecesi» biletlerini zorla satmak istemişler ve sonraki günlerde okulun girişinde «bilet kontrolü» yapılacağını, üzerinde bilet bulunmayan öğrenciyi okula almayacakları şeklinde tehditler savurmuşlardır, vs.

Mali Bilimler ve Muhasebe Yüksek Okulu devrimci öğrencileri olarak okulumuzda süregelen baskılardan, antidemokratik yasalardan, yüksek okullarda (özellikle devletleştirilmiş yüksek okullar) mevcut tepeden inme derneklerden kurtulmak ve demokratik eğitimi gerçekleştir-

(Devamı 11. sayfada)

HALKIMIZ İHANET CEPHESİNİ İSTEMİYOR

MC denen ihanet ortaklığına karşı, geniş emekçi yığınlarının mücadelesi güçleniyor. Emekçi halkımızın yakın hedefi olan «MC İKTİDARINI DÜŞÜRMEK» tüm anti-faşistlerin ortak sloganı oldu. Yığınsal gösteriler düzenleniyor. Demokratik güçler ortak bildiriler yayınlıyor. Analarımız «evlat acısına son» derken gerici faşist karması iktidara «istifa et» diyorlar. Demokrasiden yana okul idarecileri yurtsever öğrencilere sahip çıkıyor, «katiller bulunmalıdır» diyorlar. Devrimci işçi sendikaları ve onun tek birliği DİSK, MC' nin iktidardan uzaklaştırılmasını yurtseverlik ve devrimcilik ödevi sayıyor. Demokrasi yanlısı parlamenterler faşist tırmanışa karşı anti-faşist eylem birliğinin hayati gerekliliğini daha iyi anlamaya başlıyorlar. Devlet, kardeşler, komandolar, vurguncular, mültimilyonerler yatağı olamaz diyorlar.

İhanet ortaklığı kurulalıdan bu yana, birçok yurtsever öldürüldü, kıyıldı, dövüldü. Birçokları zindanlarda.. Emperyalizmin bir organı olan, Uluslararası Para Fonu, paranın değerinin % 60 düşürülmesi için baskı yapıyor. **Enflasyonda faşist Pinoşet'in Şili'sinden sonra geliyoruz.. Lice'ye gönderiyoruz dedikleri yardım malzemeleri ve paralar, Bingöl'lerde kimlere kredi oldu, hangi cepleri doldurdu bilinmez!. Bütçenin ağır yükü silâhlara ayrıldı. Halkımız, Amerikan, Ortakpazar tekellerine, Pentagon Militaristlerine, Nato harpçilerine daha da sıkı bağlandı. CIA Ajanları yurtta kol geziyor. Türkiye'nin dünyadan tecrit olması da yine bu gayri milli cephe yüzünden..**

Vurgun, talan ve soygunun son haddine ulaştığı bir ortamda, parlamento içi ve dışı tüm olanaklar kullanılmalı, ihanet cephesi düşürülmelidir. **İvedilikle halli gerekli olan budur. Parlamento içi olanaklar bu «milletvekili pazarı» döneminde yeterli değildir. Sorun aynı zamanda demokratik kamu oyunun -başta işçi sınıfı- aktif mücadelesi ile çözümlenir. Gençlik de bu mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.**

Halkımız, ihanet cephesi değil, İLERİ, DEMOKRATİK BİR İKTİDAR İSTİYOR. Silah değil, EKMEK İSTİYOR. **Çünkü dünya halkları düşmanlarını ve «Halkların kardeşliğini» çok iyi biliyor, bu uğurda barış için savaşıyor... Başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İÇİN MÜCADELESİ; 141, 142 ve 146 gibi faşist yasaların kaldırılmasını, faşist yuvaların dağıtılmasını, ABD ve NATO üslerinin sökülmesini, ikili anlaşmalarının yırtılmasını, toprak reformunun devrimci biçimiyle ve tazminatsız olarak yapılmasını, bankaların devletleştirilmesini, eğitimin üretime dönük olmasını, NATO, CENTO gibi emperyalizmin harp ocaklarından çıkılmasını, tüm çalışanların özgürce sendikalaşmasını, kendi yönetiminde kendisinin söz sahibi olması isteniyor. ABD, AET, Japon, Batı Alman tekellerinin emperyalist boyunduruğuna ve onların işbirlikçilerine HAYIR diyor. Ve Ulusal Demokratik Halk İktidarına giden yolun İHANET ORTAKLIĞINI DÜŞÜRMEKTEN GEÇECEĞİNİ BİLİYOR, BU YOLDA MÜCADELE EDİYOR.**

İlerici yurtsever gençlik, işçi sınıfımızın başı çektiği, emekçi halkımızın ortak çıkarları doğrultusunda yürütülegelen BAĞIMSIZLIK, BARIŞ, DEMOKRASİ, TOPLUMSAL İLERLEME ve SOSYALİZM **savaşımının içindedir. İşçi sınıfımız öncülüğünde yürütülen ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİNİN BİR KOLUDUR. Bu yolda içinde bulunduğu devrimci sorumluluğunu sonuna kadar koruyacak, burjuvazi ile olduğu kadar işçi sınıfı bilimine ters her türlü -troçkizm, maoculuk, anarşizm, oportünizm, revizyonizm vb.- yabancı akım ve eylemle de mücadelesini sürdürecek ve sosyal kurtuluş mücadelesine daha aktif katılacaktır..**

HAİNLER ORTAĞI MC'YE HAYIR
İŞÇİ-GENÇLİK ELELE DEMOKRATİK CEPHEDE

Zonguldaklı bir devrimci

DEMOKRATİK KURULUŞLARIN ANTİ - EMPERYALİST KAMPANYASI :

"TÜRKİYE NATO'DAN ÇEKİLMELİDİR!"

5 Nisan saldırgan Nato'nun kuruluş günüdür. Demokratik kuruluşlar saldırgan Nato'ya ve Türkiye'nin de içinde olduğu diğer saldırgan askeri paktlara karşı sürekli mücadele edeceklerini dile getiren bir basın bildirisi yayınlamışlardır. Bildiride şöyle denmektedir :

«Türkiye emekci halkının önünde olan BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ mücadelesi bugün Anti-Emperyalist, Anti-Faşist nitelikteki tüm toplum güçlerinin birliğini zorunlu kılmaktadır.

MİLLİYETCİ CEPHE tarafından ülke topraklarımızın hayasız bir pazarlıkla Emperyalizme satıldığı;

Emperyalizmin çıkarlarına bekcilik eden, bölgede barışı tehlikeye sokan, halkımızı ve kardeş halkları tehdit eden, geniş emekci yığınlar için felaket demek olan 26 ABD Üssünün faaliyetlerini daha da genişlettiği;

Emperyalizmin yerli işbirlikcilerinin gerici iktidarının gitgide Emperyalizm'le bağımlılığı perçinlemeye çalıştığı, günümüzde; Yurdumuzun bu bağımlılık ilişkilerinden kurtarılması yolunda çaba sarfetmek, başta gelen yurtseverlik görevidir.

Bizler, NATO'nun kuruluş günü olan 5 NİSAN'dan itibaren, NATO'ya, CENTO'ya, İkili Anlaşmalara, ÜSLE-RE ve Emperyalizmin işbirlikcisi mevcut sermaye iktidarı MC'ye karşı, ortak bir kampanya açmış bulunuyoruz. Bu kampanya ile güçlerimizi birleştirerek BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ mücadelemizi daha güçlü kılacak ve demokrat güçlerin birliği yolunda olumlu bir adım atmış olacağız.

Biraraya gelmiş bulunan biz 11 demokratik kuruluş mücadelemizin ortak hedefleri doğrultusunda birlikte çalışacağımızı halkımıza ilan ediyoruz.

Kampanyamız boyunca dile getirilecek olan geniş emekci yığınların ortak talepleri şöyle özetlenebilir :

— Emperyalizmin saldırganlık paktları olan NATO ve CENTO'dan Türkiye kayıtsız şartsız ve tamamen çekilmelidir.

— ABD ve diğer Emperyalist devletlerle yapılmış olan gizli - açık tüm ikili anlaşmalar iptal edilmelidir.

— Üsler dahil Emperyalizmin tüm askeri varlığı yurdumuzdan sökülüp atılmalıdır.

— AET, RCD, Enerji Ajansı gibi Emperyalizme ekonomik bağımlılığı perçinleyen uluslararası antlaşmalardan çıkılmalıdır.

Ayrıca, kampanya süresince yurt topraklarını, halkımızın ve dünya halklarının ortak düşmanı ABD Emperyalizmine kiralayan, böylelikle halkımız üzerindeki sömürü ve baskısının devamını perçinlemeye çalışan MC protesto edilecektir. Yine yurt topraklarını emperyalizme peşkeş çeken böylesi girişimler ve egemen güçlerin iktidarlarının Emperyalizmle işbirliğini somut olarak gösteren benzeri onur kırıcı pazarlıklar, kampanya boyunca halka teşhir edilecektir.

Yurdun dört bucağındaki tüm ilericileri, demokratları, yurtseverleri açtığımız Anti-Emperyalist, Anti-Faşist kampanyaya aktif şekilde katılmaya ve aynı doğrultuda kampanyalar açmaya çağırıyoruz.»

TÖB-DER, TÜM-DER, TÜS-DER, TÜMAS, İGD, AKÜD, HDGD, PİM, GSB, İYÖKD, TÜM-DOKUMA İŞ

■ Yığınsal gösteriden bir an görülüyor.

ANTAKYA'DA FAŞİST BASKI VE TERÖRÜ KINAMA GÖSTERİSİ YAPILDI

Antakya Lisesinde, Eğitim Enstitüsünde ve Kız Öğretmen Okulunda öğrenciler üzerinde sürdürülen baskı ve terör sonucunda tutuklanan ve okullarından uzaklaştırılan öğrencilerin sayısı gittikçe artmaktadır. Bu yüzden faşizmi ve okullardaki baskı ve terörü kınamak için, TÖB - DER, TÜM - EM - DER, TÜM - DER'in düzenlediği 3 Nisan 1976 Cumartesi günü yığınsal bir miting yapılmıştır.

Mitingte söylenecek sloganlar ve güzergah üzerinde konan sıkı polis denetimi mitingin etkisini azaltmamıştır. Yürüyüş boyunca halkın alkışları arasında **«Demokratik Lise», «Kahrolsun Faşizm», «Bağımsız Türkiye», «Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız», «Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme», «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur»** gibi dövizler yer almıştır. Yürüyüş boyunca mitinge katılma çağrılarına uyarak katılmak isteyenleri polis engellemiştir. 3 - 4 bin kişinin yürüyüşe katıldığı mitingi, alanda geniş bir halk kitlesinin de izlediği görülmüştür.

Miting'de TÜM - EM - DER adına konuşan Fatih Hammuş, özetle şunları söylemiştir :

«Kardeşler, biz Antakya'daki emekçiler olarak, her türlü sosyal güvenceden yoksun en zor koşullar altında çalışmaktayız. Sanayi alanında çalışan işçi kardeşlerimizin hiç biri sendikalı, sigortalı değildir. Bu yüzden tüm demokratik kitle örgütleri üzerinde sürdürülen faşist baskılar köklü örgütlenmemizi engellemektedir. Emperyalizmin ve faşizmin her türlü zorbalığa ve zülmüne karşı yılmadan bıkmadan mücadele edeceğiz. Bu haklı mücadelemizde genç emekçi kardeşlerimizin somut talepleri vardır;

Eşit işe eşit ücret, daha az çalışma saatleri, Mesleki ve teknik eğitim, tüm sosyal güvencelerinin sağlanması, özgürce örgütlenme hakkının tanınması. Bizim bu isteklerimiz Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır». Daha sonra **TÖB - DER** ve **İlerici Kadınlar Derneği'nin Antakya Şubesi'**nden birer konuşmacı konuşmuştur. Miting, disiplin içerisinde sona ermiştir.

EVLERİMİZİ YIKAMAZSINIZ!

Hasköy Halk Derneği ve CHP Gençlik Kolları, Hasköy'deki gecekonduların yıkımı dolayısıyla 3 Nisan Pazar günü, gecekondu halkının da katıldığı bir açık hava toplantısı düzenlemişler ve toplantıda MC iktidarı ile yıkım düzenini protesto etmişlerdir. Bu toplantıya **İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ**'de üye ve pankartlarıyla katılarak Hasköy halkıyla dayanışmasını dile getirmişlerdir. Bu arada **Hasköy Halk Derneği** Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Ay imzasıyla dağıtılan bildiride kısaca şunlar söylenmektedir :

«Türkiye işçi sınıfının bir parçasını teşkil eden Hasköy emekçileri, Hasköy Halk Derneği çatısı altında birleşerek sınıfsal mücadelenin bir parçasını vermektedirler.

Çevre halkımız Anadolu'da yaşam imkanlarını bulamayan ve işgücünü patrona satmaktan ve kira parası veremiyecek durumda olan bir kitledir. Bir gecekondu yapmak için okula çocuğunu yalınayak gönderen, geceleri halılar yerine çullarla toprak üzerinde aç susuz yatan işçilerin evleri yıkılmak istenmektedir. 15 senedir tüm zorluklara göğüs gererek yaşam mücadelesini devam ettirmekteyiz. Semtimizden, çevre yolunun geçmesinden sonra yerin değer kazanması patronların ve onun savunuculuğunu yapan MC iktidarı halkımızı mahkemelerde süründürmektedir. Vakıflar, buraların kendisine Fatih Sultan Mehmet zamanından itibaren tapulu malı olduğunu savunmaktadır.

Gecekondularımız 775 sayılı gecekondular kanununun kapsamına girmesi gerektiği halde 1970'de mevcut olan iktidar tarafından bu yasal haklarımız elimizden alınmıştır. 15 yıl önce yapılan gecekondularımız, çevre yolu yapıldıktan sonra yıkılmak istenmektedir.

31 - 12 - 1975 tarihinde İstanbul gecekondu ve mesken müdürlüğüne halkımızın imzalarını kapsayan bir dilekçe verilmiştir. Dilekçenin özü, vakıfların kendi malı olan yeri hazineye devredilmesi ve hazine tarafından halkımıza tapu verilmesidir.

MC iktidarı 12 Ekim 1973'te halkımızdan yediği tokatın acısını 100 bin üzerindeki nüfusu evsiz bırakıp, cezalandırmak istemektedir. Halkımızın alın teriyle yaptığı gecekon-

(Devamı 11. sayfada)

SSK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİNİ KIRAMAZSINIZ!

Okmeydanı ve Göztepe S.S.K. Hastahanelerinde sağlık işçilerinin direnişlerinin 100. gününde düzenlenen «Direnişin 100. gününü Kutlama Şenliğine» İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ üyesi yüzlerce kişi katılarak, direnişteki işçilerle dayanışmalarını belirtmişlerdir. Ayrıca İGD'den bir arkadaş da konuşma yapmıştır.

Direnişteki işçiler bir bildiri yayınlayarak MC iktidarının baskılarını ve buna karşı mücadele azimlerini dile getirmişlerdir. Bildiride özetle şöyle denmektedir :

«Bizler, SSK'da kıyıma karşı, sendikal hak ve özgürlükleri boğazlayanlara karşı direnen işkolumuzda DİSK bayrağını yükseltme mücadelesindeki sağlık işçileriyiz. Direnişimizin 100. zafer gününde işçi sınıfına, tüm çalışanlara, ilericilere, devrimcilere, tüm halkımıza sesleniyoruz.

MC iktidarının demokratik hak ve özgürlüklere açık saldırısı işçi-memur ayırımına; sendikal özgürlüklerin yok edilmesine; kanunsuzluğa karşı mücadelemiz 100. günü doldurdu. Geçen her gün birliğimizi DİSK saflarında pekiştirdik. İşçi sınıfımızın yarım asırı aşan mücadeleci, devrimci geleneğini sürdürme mücadelemiz bugün 100. gününde. ZAFER'imizin anlamı da budur. Mücadelemiz süresince geçen her yeni gün bizim kazanımlarımız oldu. 100. zafer gününü bir arada 100. günde kutluyoruz. Çeşitli işyerlerinden gelen işçilerle, işkolumuz işçileri ile ilerici genç arkadaşlarla işçi sınıfı dayanışmasını vurgulayarak coşkuyla bir aradayız.

Mücadelemiz her zaman ileriye dönüktür. Böylesi zaferlerimizde, yenilgilerimizde bağımsızlık ve demokrasi yolunda ileri bir Türkiye için verdiğimiz mücadelede atacağımız adımların sağlam olmasını sağlayacaktır.»

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFIMIZIN DİSK'TE BİRLİĞİ
YAŞASIN HAS-İŞ
KAHROLSUN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİN DÜŞMANLARI

S.S.K. BEYOĞLU HASTANESİNDEKİ DİRENİŞTEKİ İŞÇİLERİ

MADEN-İŞ I. BÖLGE TEMSİLCİSİ

MURAT TOKMAK: "GENÇ İŞÇİLER KÖLE GİBİ ÇALIŞTIRILIYOR„

● İşçi sınıfının devrimci sendikal birliğini sağlamak doğrultusunda büyük adımlar kaydeden DİSK'in varlığına rağmen sendikal hareket parçalanmış durumda. İşçi sınıfının birliğinin genel demokratik hareket içerisindeki önemi ise bilinen bir gerçek. Sizce, işçi sınıfının sendikal birliği nasıl sağlanır? Sarı sendikacılık nasıl yıkılabilir?

Ülkemizde her gün mantar gibi türeyen ve bugüne kadar sayısı 700 küsürü bulan sendika vardır. Bu sendikalar halen faaliyet durumunda olanlardır. Böyle bir durumda işçi sınıfının sendikal birliği vardır demek doğru olmaz.

İşçi sınıfımızın sendikal birliğini sağlamak için mücadele veren DİSK mücadelesini önemli boyutlara ulaştırmış ve işçi sınıfının güvenini sağlıyarak onun tek umudu haline gelmiştir. İşçi sınıfının sendikal birliğini sağlamak için öncelikle ve önemle REFERANDUM'un yasalaşmasını sağlamak gereklidir. Referandum gerçekleşince işçiler kendi iradelerini kullanarak, kendi sendikalarını seçeceklerdir. İşçi sınıfımızın hızla uyandığı ve bilinçlendiği inkarı mümkün olmayan bir gerçektir.

Bu itibarla uyanan ve bilinçlenen işçiler, kendi sınıf mücadelesini, ekonomik ve demokratik mücadelesini sınıfımızın bilimi doğrultusunda sürdürecek, örgüt bünyesinde toplanacaklardır.

Türkiye, sendikacılığın, dost görünüpte düşman olanlar ve bazı burjuva yandaşları tarafından istismarı yapılan bir ülkedir. Türkiye, sendikalarını bakkal dükkanı gibi ekmek kapısı yapanların bulunduğu bir ülkedir. O halde işçi sınıfının sendikal birliği pek kısa vadede beklenmemelidir.

Yukarıda da bahsettiğim gibi Türkiye'de de, sınıf ve kitle sendikası olarak sadece DİSK vardır. Türk - İş ise, bilindiği gibi partiler üstü politika ve sınıf uzlaşmasını savunan bir örgüttür. Bunu TRT de sayın Kemal Türkler gayet açıklığı ile kamuoyuna duyurmuştur.

Ülkemizde ve dünyada işçi sınıfının bir amacı vardır. Amaç, kapitalizmin ve emperyalizmin acımasız sömürüsünü ortadan kaldırmak ve yerine kimsenin kimseyi sömüremiyeceği, herkesin insanca yaşayabileceği bir düzen kurmaktır. Türkiye'de olsun, dünyada olsun bu mücadele bireyler, hatta gruplar halinde verilemiyeceğine göre, böyle bir mücadeleyi yürütecek gerçek devrimci örgütlere ihtiyaç vardır. İşçi sınıfının, politik mücadelesini özgürce geliştiremediği bugünkü koşullarda, DİSK sendikal birliğin sağlanması için daha dikkatli ve özenli bir çaba vermek zorundadır.

Ülkemizdeki ekonomik ve siyasal durumu değerlendiren işçi sınıfımız değer yargılarına dayanarak DİSK'te birliğini sağlayacaktır.

İşçinin hür iradesini belirtebileceği REFERANDUM gerçekleşmeli, bütün ilerici, devrimci, demokratik kuruluşlar gerçekleşmesi için mücadele vermelidir. Yazımın başlarında bahsettiğim şekilde referandum gerçekleşirse, işçi sınıfı bütünleşeceği yeri gayet iyi bilir ve tesbit eder. Böylelikle sarı sandikaların da sonu gelmiş, kapılarına kilit asılmış olur.

● İşçi sınıfı hareketine ters akımlar olan Mao'culuk, Troçkizm, Goşizm vb. işçi sınıfının birliğinin can düşmanıdırlar. İşçi sınıfının sendikal birliği açısından bunlara karşı verilecek mücadelede neler yapılabilir?

İşçi sınıfı hareketine ters olan akımlar sadece Maoizm, Troçkizm, Goşizm ile sınırlama doğru değildir. Zira bahsettiğimiz bu akımlar başta olmak üzere, işçi sınıfımızın bilimine inanmış görünüp, onun bilimini saptırmak isteyen her parti, her kuruluş işçi sınıfının düşmanıdır.

İşçi sınıfının bilimi tektir. Ama görülüyor ki her aklına gelen -kimi partili kimi partisiz- işçi sınıfı adına çıkmaktadır. Bu ise, işçi sınıfının bütünlüğünü bozmak en azından bütünleşmesini engellemek anlamına gelmektedir.

Ülkemizde ve Dünyada burjuvazi şunu gayet iyi bilmelidir ki, işçi sınıfının devrimci mücadelesi türlü çeşitli metotlar uygulansa dahi engellenemez. O zaman burjuvazi taktik değiştirmeli idi, onu da yaptı. İşçi sınıfı hareketini bölmek için devrimcidir, solcudur diye bir takım akımları işçi sınıfının arasına saldı. Onlara taktiğini vererek işçi sınıfının hareketini böldürmeye çalıştı, çalıştıracaktır da.

Ama işçi sınıfımız buna da fırsat vermiyecektir. İşçi sınıfımız Şili'de halkçı lider Salvador Allende'nin devrilişinde kimlerin payının bulunduğunu çok iyi bilmektedir.

İşçi sınıfımız, 20 Eylül 1975'te yapılan DİSK'in mitinginde olanları gayet iyi bilmektedir. Buna benzer daha nice olaylar yapıldı. Bu olaylarda görünenler Maocular, Goşistler, Troçkistlerdir. Ama arka plânda kimler var, kuklayı kim çeviriyor, bunların hepsini sınıfımız çok iyi bilmektedir. Bunu iyi bilen sınıfımız ve öncüleri gerekli her aracı kullanarak ters akımlara karşı mücadele sistemlerini saptamalı, bu sapmaları işçi sınıfı hareketi içerisinden ayıklamalıdır.

● Faşist baskı ve teröre karşı, işçi - gençlik dayanışması zorunludur. Özellikle yığınsal demokratik eylemlerde sağlanacak dayanışma somut bir biçim alabilir. Bu konuda neler düşünüyorsunuz? Daha başka somut dayanışma biçimleri neler olabilir?

Türkiye'de işçi sınıfımız ve öğrenci gençliğimiz bir 12 Mart faşizmi yaşadı. Bu dönemde birçok kitapların yakılmasından tutun da işkence ve ölüm olaylarına kadar varan faşizan baskı ve zulüm görüldü. 12 Mart faşizminden sonraki dönemde CHP, MSP ortaklığı ile oluşturulan hükümet döneminde az da olsa demokrasiden söz etme olanağı bulunabildi. Ancak kısa bir süre sonra dört gerici partinin kurduğu MC iktidarı gerçekleşti. Bu iktidarın kimlerin temsilcisi olduğu apaçık belli. Büyük sermayeyi temsil eden MC'nin demokrasiden bahseden sözlerinin boş olduğunu uygulamaları gösterdi. Türlü çeşitli provokasyonlar yaratmaya çalıştı. Fabrikalarda, okullarda, hatta sokaklarda ilerici, devrimci yurtseverlere açıkça saldırılar düzenledi. İşi sokak ortalarında devrimci kurşunlatmaya ve teslim olanları öldürmeye kadar götürdü. Bunları yaparken de çok hesaplı yaptığı açıktı. Milli Güvenlik Kurulunun toplanmasına bir gün kala olaylar ve ertesi günü kurulun toplanması bunu gösterir. Bu toplantıda olsun, yayın organlarında olsun anarşinin hortladığını sıkıyönetim ilanının gerektiğini söylediler. Açıkça sıkıyönetimin ilanı için elinden geleni yaptılar.

MC iktidarı sıkıyönetimi getirince ne yapacaktı; yeniden bir 12 Mart faşizmi yaratıp ilerici, devrimci, tüm demokratik mücadele yürütenlere baskı ve terörü arttıracak yıldırma kampanyası açacaktı. Ne yaparlarsa yapsınlar, işçi sınıfımızın mücadelesini hiçbir güç durduramıyacaktır. Faşizmin dar gelirli halka yoksulluktan başka birşey getirmiyeceğini halkımız gayet iyi bilmektedir. Faşizmle mücadelede tüm ilerici, devrimci, demokratik kuruluşlar güç birliği yapmalıdırlar. Faşizmin tırmanışını küçümsemeden etkin mücadele vermelidirler. Gençlik, özellikle öğrenci gençliğe bu konuda da büyük görevler düşmektedir. Hiçbir zaman provakasyonlara gelmeden akılcıl yollarla örgütlü mücadele vermelidirler.

● Genç işçiler, hem işçi sınıfının kan tazeleyicisi, hem de gençlik hareketinin öncüsüdürler. Genel olarak genç işçilerin sorunları nelerdir?

Genç işçilerin sorunları oldukça önemlidir. Kapitalist düzende işsizlik alabildiğine yaygınlaşmış, üç milyondan fazla işsizler ordusu meydana gelmiştir. İşsizler ordusu gün geçtikçe büyümektedir. Büyüyen işsizlik işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı tedirgin etmektedir. Bu tedirginlik içerisinde bulunan emekçi halkımızdan çoğu ana babalar çocuklarını okutmaktan yoksun olduklarından onları genç yaşta bir işe yerleştirmeyi ve bir sanat öğrenmesini, gelecekte işsiz kalmamasını sağlamak amacı ile küçük yaşta, atölyelere vermekte böylelikle de daha küçük yaşta işverene teslim edilmektedirler.

İşverene teslim edilen çocuklar, bütün sosyal haklardan yoksun olarak adeta işverenin kölesi durumunda çalıştırılmakta, bir iki sene sonra genç bir işçi olmaktadır.

Genç işçilerimiz yukarıda da bahsettiğimiz gibi işverene işçilik değil, kölelik yapmaktadır. Zira sigortasız, sendikasız çalıştırılmakta, ayrıca işverenin angarya işlerini de yapmak zorunda bırakılmaktadır. Kanunlarımızda çalışma saati sekiz saat olmasına rağmen genç işçiler günde 12 - 16 saat çalıştırılmaktadır.

Genç işçilerin sorunları saymakla bitmeyecek kadar çoktur. Bu sorunların çözümlenmesi için sendikalara büyük görevler düşmektedir. Bu konuda, yani genç işçilerin sorunları hakkında üst örgütümüz DİSK 5. kongresinde karar almıştır. Bu karar doğrultusunda çalışmaları mevcuttur.

Genç işçilerin genellikle atölyelerde çalışmaları sendikal örgütlenmelerine bir engeldir. Zira böyle bir örgütlenmeyi duyan işveren bakkal dükkânı kapar gibi hemen işyerini kapatıvermektedir. Ülkemizde anti - demokratik yasaların kaldırılması gereklidir. Öncelikle 1475 sayılı İş Kanununun 5. ci maddesi iptal ettirilmeli veya değiştirilmelidir.

● Faşist baskı ve terörün sivri ucunun öğrenci gençliğe yöneltilmesi karşısında öğrenci gençliğin tüm demokratik güçlerle eylem birliği zorunludur. Genel olarak öğrenci gençliğe düşen görevler sizce nelerdir?

Benim kanımca, faşist baskıların sivri ucunun öğrenci gençliğe yöneltilmesinin sebebi, öğrenci gençliğin örgütlü mücadele veremeyişindendir.

Ülkemizde çok denecek kadar öğrenci dernekleri vardır. Bu da öğrenci gençliğin bütünleşemediğini gösterir. Öğrenci gençlik bütünleşmeli ve güçlü bir federasyonda birleşmelidir.

Bununla beraber öğrenci gençlik; işçi gençlik veya genelde işçi sınıfının sürdürdüğü mücadeleyi desteklemek, işçi sınıfının kafasına sokulmuş olan öğrenciler şudur, budur imasını kaldırıp işçi sınıfına güven vererek işçi sınıfı ile bütünleşmelidir.

Bu bütünlük öncelikle sağlanmalı ve tüm ilerici devrimci demokratik kuruluşlarla güç birliği yaparak, hazırlanan provakasyonlara gelmeden, anti - faşist, anti - emperyalist mücadelesine devam etmelidir.

SALDIRGAN NATO'DAN ÇIKILMALIDIR

EMPERYALİST GÜÇLER, İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİ, NATO'CU MİLİTARİST ÇEVRELER, 5 NİSAN'DA SALDIRGAN NATO'NUN KURULUŞUNUN 27. YILDÖNÜMÜNÜ KUTLADILAR. NATO'NUN KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜN KUTLANDIĞI BUGÜNLER AYNI ZAMANDA, GERİCİ MC İKTİDARININ ABD İLE YENİ BİR «SAVUNMA İŞBİRLİĞİ ANTLAŞMASI» İMZALADIĞI GÜNLERE RASTLAMAKTADIR. BU NEDENLE, NATO'NUN SALDIRGAN NİTELİĞİNİ AÇIKLAYAN BİR YAZI SUNUYORUZ.

İkinci Dünya Paylaşım Savaşının ardından emperyalist güçler, dünya üzerindeki sömürgenliklerini güven altına alabilmek için bir dizi askeri antlaşma oluşturdular. Bu antlaşmalar, kapitalizmin tekelci bir evresi olan emperyalizmin doğasında olan yayılmacı siyasetin gereğiydi. Tekeller, dünyayı denetimleri altına almak, ulusal kurtuluş hareketlerini ezmek, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfını baskı altında tutmak ve gelişen sosyalist sistemi boğmak, kısaca insanın insanı ezmesi, kan, zulüm ve tutsaklık demek olan emperyalist sistemi ayakta tutabilmek için dünyanın dört bir tarafına ordularını gönderdiler, üsler kurdular.

İngiliz ve Fransız ordularının (Süveyşte ve Çin Hindinde olduğu gibi) kendi payına düşeni yapmalarıyla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri orduları tekellerin dünya ölçüsünde jandarmalığını yapma görevini uygulamaya koyuldu. ABD, nüfuzu altındaki ülkelerle, Amerikan Başkanının Kongreye danışmaksızın «savaş yapma» ve «müdahale» yetkilerini içeren bir dizi antlaşmalar imzaladı. 30 Ağustos 1951'de Filipinler; 1 Eylül 1951'de Yeni Zelanda ve Avustralya; 8 Eylül 1951'de Japonya; 1 Kasım 1953'de Güney Kore; 2 Aralık 1954'de Formoza ile imzalanan antlaşmalar ABD'nin bu bölgeleri denetimi altına almasını sağlıyordu. Bu antlaşmaların yanısıra birbirlerine bağlı NATO, CENTO ve SEATO antlaşmalarıyla Avrupa'dan Asya'ya doğru bir **ateş zinciri** yaratıldı. 1949' da antlaşma metni yayınlanan Nato' da ABD, Kanada, İngiltere, İzlanda, Fransa, Batı Almanya, İtalya, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Norveç, Danimarka, Portekiz, Yunanistan ve Türkiye bulunmakta. Zincir, 1955'de kurulan İngiltere, Türkiye, İran ve Pakistan'ın üye olduğu ve ABD'nin üç önemli komisyon olan ekonomik, askeri ve **«yeraltı faaliyetleriyle mücadele»** komisyonlarında üye bulunduğu Cento ile devam etmekte ve 8 Eylül 1954'de ABD, İngiltere, Fransa, Pakistan, Avustralya, Yeni Zelanda, Filipinler ve Tayland'ı içeren Seato ile uzak doğuya uzanmakta.

Amerikan emperyalist yayılma siyaseti ondokuzuncu yüzyıla dek uzanır. 1890'lardaki Amerikanın Küba'ya müdahalesi, Filipinler'e saldırısı ve İspanyol sömürgelerini ele geçirmek için İspanya ile savaşa girmesi Amerikan emperyalizminin tırmanışını simgeler. 1794 - 1865 yılları arasında yaşayan Amerikan Temsilciler Meclisi üyesi Edward Everett **«Genişleme, kurumlarımızın dayandığı ilkedir.»** derken daha 18 inci yüzyılda ABD'nin emperyalist niteliğini açıklıyordu. Bu yıllarda emperyalistlerin arkasına sığınacağı, yayılma politikaları için «mazeret» olarak öne sürülecek, Churchill'in bir **«cordon sanitaire»** demir perde ile çevrilmesini istediği bir sosyalist sistem yoktu henüz. (Amerikan emperyalizminin doğuşu, sömürgeci karakteri ve tekellerin 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başındaki siyaseti üzerine Doç. Dr. Türkkaya Ataöv'ün **«Amerikan Belgeleriyle Amerikan Emperyalizminin Doğuşu,** Doğan y. 1968. kitabında geniş bilgi verilmektedir.)

Emperyalistlerin savaşı arzulamalarının nedeni ikilidir: Birincisi, hammadde ve ucuz işgücü temin edip, sermaye ve mal ihraç ettikleri geniş pazarları baskı yöntemleriyle elde tutmak. İkincisi, ekonomileri bir savaş ekonomisi olduğu için ürettikleri silah ve donatımı pazarlamak, tüketmek. **Amerikan işçilerinin % 20'sinin savaş sanayiinde çalıştıklarını düşünürsek, savaşların sona ermesinin, yani barış'ın Amerikan ekonomisinin çöküşü olacağı açıktır.** II. Paylaşım Savaşı sonunda türeyen ve emperyalist ekonomi siyasetinin savunusunu yapıp, yaygınlaştırmaya çalışan (ki bu çalışmaları boşa gitmemiş, kapitalist dünyada İncil kadar sattığı söylenen ders kitabı New York'tan, Londra'ya, İstanbul'dan Japonya'ya kadar tüm iktisat fakültelerinde okutulur) ve bu çalışmalarıyla kendisine Nobel verilen Paul A. Samuelson'un ünlü «Economics» kitabında ABD'nde konjonktür devreleri tablosunda, Amerikan ekonomisinin bellibaşlı yükselme (boom) dönemlerinin I. ve II. Paylaşım, Kore ve Vietnam savaşlarına rastladığı ve bu savaşların 1915, 1929, 1949 ve 1965'lerdeki depresyonları hemen izlediği açıkça görülüyor. **Yani, Amerikan ekonomisinin hastalıkları Samuelson'un saklamaya gerek duymadığı biçimde «savaşla tedavi edilmektedir».** Sermayedarların kârları, kan, ateş, acı ve zulüm pahasına elde edilmiştir.

NATO'NUN KURULUŞU

II. Dünya Paylaşım Savaşında faşist Almanya'nın Sovyetler Birliği'ni ortadan kaldırmasını gönülden isteyen kapitalistlerin arzuları gerçekleşmemişti. **«İkinci Dünya Savaşı Avrupada aslında bir Sovyet - Alman savaşıydı.** (...) İngilizlerin Alman endüstri merkezlerini bombalamaları hiç etken olmadığı gibi, **Sovyetleri biraz rahatlatacak olan ikinci cephe de çok geç açılmıştı.** Litvinov' un ikinci cephe açılmasını 8 Temmuz 1941'de istemiş olmasına ve Molotov'un da 29 Mayıs 1942'de Washington'a geldiğinde cephenin 1942' de açılacağı konusunda söz almış olmasına rağmen, cephe 6 Haziran 1944'de açılmıştı. (...) Sovyetlerin karşısına (Batı'daki 2 - 6 Alman tümenine karşılık) 185 Alman tümeni çıkartılmıştı. İtalya'da işe yarar önemli bir endüstri olmadığı gibi Almanya'ya saldırı Alplerin üzerinden yapılamayacağından, **Kuzey Afrika harekatından sonra, İtalya'nın düşürülmesi de Batı'ya pek bir şey kazandırmamıştır.** (...) Mussolini'nin düşüşü bir saray darbesi gibiydi. Onun yerine getirilen **Mareşal Badoglio, Mussolini adına Habeşistan'ı alan faşistti** (Türkkaya Ataöv, **Amerika, Nato ve Türkiye,** Ankara, 1968, siyahlar Ataöv'ün)

«Batılılar İkinci Dünya Savaşından sonra iki büyük devden, Amerika ve Sovyetler Birliğinden söz etmişler ve bunlardan ikincisinin, yani Sovyetler'in Amerika'yı ve dolayısıyla Batı'yı tehdit ettiğini söylemişlerdir. Fakat o zaman hükümetlerin halklara söylemedikleri ve halkların da kendiliklerinden anlamadıkları şuydu: Bu iki «dev» den Amerika İkinci Dünya Savaşından güçlü, enerjik, zengin, çok az kayıpla ve derisi bile çizilmeden çıkmıştı. Kendi anayurdunda bir yıkıntı görmemişti. En önemlisi atom tekeline sahip tek devletti. Savaştan rakipsiz bir sermayeci ülke olarak çıktı. Öbürü, yani Sovyetler Birliği ise, savaşta aşağı yukarı 20 milyon ölü vermişti. Savaştan sonra ilk nüfus sayımı yapıldığı zaman 18 yaşın üstünde erkek sayısı sadece 31 milyon çıkmıştı. Bu 31 milyonun bir kısmı da yaralı ya da sakattı. Nazi Almanyası ve peykleri 88 milyon Sovyet yurttaşın oturduğu toprakları istila etmiş, 15 büyük şehir, 1710 küçük şehir, 17000 köy, 6 milyon bina, 31850 endüstri tesisi, 65000 km demiryolu, 56000 mil karayolu, 90000 köprü, 10000 elektrik istasyonu, 1135 kömür madeni, 3000 petrol kuyusu, 98000 kollektif çiftlik, 2890 makina - traktör istasyonu, 40000 hastane, 84000 okul, 43000 kütüphane, 110 milyon kitap, 44000 tiyatro, 427 müze ve 2800 kilise yıkılmış, 61 milyon büyük baş ve 110 milyon kümes hayvanı öldürülmüştü. (...)

İşte Avrupa ve Amerika'yı tehdit eden devlet buydu! (Ataöv, a.g.e. siyahlar Ataöv'ün)

Sovyetler Birliği ekonomik olarak yıkılmıştı ancak ayaktaydı. Faşizme başkaldıran Doğu Avrupa halkları, birbiri ardından ülkelerinde sosyalizmi kuruyorlardı. Kapitalizmin çöküşü, emperyalistleri paniğe düşürdü. Geniş kapsamlı yayılma ve silahlanma hareketine giriştiler. Açıkça atom tehditleri savruluyordu. Başkan Truman silahlanma yarışının başlayıp başlamadığını soran bir gazeteciye **«Evet, fakat biz ilerdeyiz»** diyordu. (Ataöv, a.g.e. s, 85) 1946'da Churchill ünlü konuşmasında, Sovyetler Birliğinin etrafının bir demir perdeyle çevrelenmesini ortaya atıyordu. **12 Mart 1947 tarihinde açıklanan Truman Doktrini, Batı'nın düzende yapılmak istenen tüm değişiklik girişimlerine karşı bekçilik edeceğini açıklıyor Yunanistan ve Türkiye'nin «himaye altına alınacağını» açıklıyordu.**

1946'da Amerikan askerleri tüm kıtalara ve elli altı ülkeye dağılmışlardı. 1949'a kadar dörtyüzden fazla askeri üs kurmuşlardı. 5 Haziran 1947'de açıklanan Marshall planı Avrupa'daki bölünmeyi pekleştiriyor, ABD'nin çeşitli ülkelerde etki alanları yaratmasını öngörüyordu.

Almanya'nın Bölünmesi

İkinci Dünya Savaşından sonra Almanya; İngiliz, Fransız, Amerikan ve Sovyet olmak üzere dört denetim bölgesine ayrılmıştı. Üç batılı ülke, Alman militarizmini ve gericiliği kendi bölgelerinde yokedeceğine canlandırdı. Haziran 1946'da Amerikan ve İngiliz işgal makamları iki bölgenin birleştirilmesi konusunda görüşmelere başladılar. 2 Aralık 1946'da Amerikan ve İngiliz işgal bölgeleri «Bizonia» (ikili bölge) adı altında birleştirildi. Bu andlaşma Almanya'nın bölünmesinde büyük bir adımdı. Mayıs 1947'de Bizonia için bir Yüksek Alman Mahkemesi ve banka meydana getirildi. 1948'de Fransız işgal bölgesi de bu topraklara katıldı. Potsdam kararlarına göre tüm Almanya tek bir ekonomik birim olarak işlem görecekken, Batılı devletler 20 Haziran 1948'de kendi işgal bölgelerinde ayrı bir para «reformu» uyguladılar. Tek Alman parasını tedavülden çekip yalnız Batı bölgeleri için özel bir para kullanmağa başladılar. Böylece Sovyet denetim bölgesiyle normal ekonomik ilişkileri bozdular, iki ayrı bölge arasındaki ticaret, iki ayrı devlet arasındaki ticaret durumuna düştü. **Almanya'nın batı bölgelerinde ayrı bir devlet kurma kararı Batılılarca Haziran 1948'de alınmıştı.** Eylül 1948' de bir Batı Alman Devleti Anayasası yaptırdılar. **Bu anayasada militarizm, faşizm ve intikamcılığı yasaklayan hüküm yoktur.** 8 Nisan 1949'da Amerikan, İngiliz ve Fransız hükümetleri Batı Almanya işgal statüsünü ilan ettiler. **Federal Alman Cumhuriyeti 20 Eylül 1949'da Batı Al-**

TÜRKİYE İMZALADIĞI EKONOMİK, SİYASİ ve ASKERİ ANLAŞMALARLA TOPRAKLARINDA YABANCI ÜSLER KURULMASINDA, YABANCI ASKERLERİN, UÇAKLARIN, FÜZELERİN BULUNMASINA İZİN VERMİŞ, EKONOMİSİNİ AMERİKAN DENETİMİNE VERMİŞTİR. İKİLİ ANLAŞMA METİNLERİ İNCELENDİĞİNDE AKIL ALMAZ MADDELERE RASTLANMAKTADIR.

GENÇLİK, ULUSAL ve SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİNDE KENDİNE DÜŞEN GÖREVİ YERİNE GETİRECEKTİR. ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE İÇİNDE, GENÇLİK, ULUSAL BAĞIMSIZLIĞIN SAĞLANMASI, NATO, CENTO GİBİ EMPERYALİST ÖRGÜTLERDEN ÇEKİLMESİ, İKİLİ ANLAŞMALARIN YIRTILMASI ve ÜSLERİN KAPATILMASI İÇİN İŞÇİ SINIFININ BAŞI ÇEKTİĞİ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNİN YANINDADIR.

manya'da batılı devletlerce kuruldu. Demokratik Alman Cumhuriyeti ise bu olaydan sonra, 7 Ekim 1949'da meydana gelmişti.

Almanya'nın bölünmesi olaylarının ardında, Batı Almanya'nın geniş ölçüde silahlandırılması istekleri geliyordu. Devletin üst kademelerinde, özellikle polis örgütünde önemli yerler eski Nazilere verildi. (Ataöv, a.g.e. s, 260 - 264)

Almanya'nın bölündüğü yıl Kuzey Atlantik Antlaşması imzalanıyor ve metin **18 Mart 1949'da** yayınlanıyordu. Amerikan Senatörü Robert A. Taft antlaşma Kongre'de tartışılırken şöyle diyordu: «**Kanımca dünya barışını korumak yerine bir üçüncü dünya savaşını getirecek bir anlaşmaya oy kullanamam** (zikr. Ataöv a.g.e. s, 140)

Nato, bir savunma örgütü değil bir saldırı örgütüdür. Bu batı çevrelerinde bile söylenegelen bir gerçek. **Nato'nun Varşova Paktına karşı kurulduğu büyük yalanı Türkiye'de de yıllarca söylenmişti. Nato'nun kuruluş nedeni olarak gösterilen Varşova Paktının kuruluşu Nato'dan altı yıl sonraya rastlar. 23 Ekim 1954 tarihli Paris anlaşmasıyla Batı Almanya'nın Nato'ya girmesi sonucu 14 Mayıs 1955'de Varşova Paktı imzalanmıştır.**

TÜRKİYE'NİN NATO'YA GİRİŞİ

Türkiye'nin Nato'ya girişi Amerika'nın uzun yıllar Türkiye üzerindeki emellerinin gerçekleşmesinin sonucudur. Daha 1919'da Amerikan Generali Harbord 27 kişilik heyetiyle geldiği Erzurumda Kazım Karabekir'e şöyle diyordu: «**Amerika, sermayesiyle Türkiye'ye yardım etmek ister... Fakat bu sermayeyi himaye için bir miktar da asker getirmek ister.**» Karabekir: «Asker ne olacak?» Harbord: «**Sermayenin hin-i hacette her hale karşı muhafazası için mütenasib miktar kıtaat.**» (Kazım Karabekir, İstiklal Harbimiz, İstanbul, 1960, s, 121)

1960 YILINDAN SONRA ÜLKEMİZDE ANAYASAL ÖZGÜRLÜKLERLE BİRLİKTE GELİŞEN DEMOKRATİK GÜÇLER KÖLELİK ANTLAŞMALARINA ve ATOM ÜSLERİNE KARŞI YIĞINSAL DİRENİŞLERİ YÜKSELTMİŞLERDİR. ESKİDEN TÖRENLERLE KARŞILANAN AMERİKAN FİLOSU ARTIK ÇEKİNEREK YURDUMUZA GELİR OLMUŞTUR. BAŞTA İŞÇİ SINIFI OLMAK ÜZERE, AYDINLAR, İLERİCİ GENÇLİK ve TÜM İLERİCİ, DEMOKRATİK GÜÇLER BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİN BAYRAĞINI YÜKSETMİŞLERDİR.

Türkiye'nin bir geriye dönüş anlamındaki batı sermayesine yanaşması savaş öncesine rastlar. Batılılardan, ilk borç (bildiğimiz kadarıyla) 19 Ekim 1939'da imzalanan ve 9 Kasım 1939 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan İngiliz - Fransız - Türk anlaşmasıyla alınmıştır. 25 milyon, 15 milyon ve 3,3 milyon sterlinlik kredi antlaşmaları Cumhuriyet döneminde batılılardan alınan ilk borçlardır.

II. Paylaşım Savaşı sırasında Almanya ve İtalya hayranlığı ve buna bağlı olarak ülkede fşistlerin kol gezmesi, Türkiye'de batı sermayesine yakınlığı su yüzüne çıkarmıştır. Resmen savaşa katılmayan Türkiye savaş sırasında Nazi Almanyası ile ticareti sürdürmüştür.

Savaş sonunda ise Amerika'ya yaklaşma belirli bir biçimde gözlenmektedir. **Nato'ya giriş konusunda bir sömürü kaynağı olan «boğazlar notası» 24 Eylül 1946 tarihini taşımaktadır. Türkiye'nin ABD ile imzaladığı ilk iktisadi antlaşmalar 23 Şubat 1945 ve 27 Şubat 1946 tarihlidir.** Amerikada ölen Türkiye Büyükelçisinin cenazesini getirmek bahanesiyle Türkiye'ye gelen ve Türk Dış Politika tarihinde bir dönüm noktası sayılabilecek **Missouri** zırhlısı ise 5 Nisan 1946'da İstanbul'a girmişti. **«Welcome»** afişleriyle karşılanan, gazetelerin methiyeler düzdükleri, gelişi şerefine, **İstanbul'un malum mekanlarının** dostlarımız (!) ayıplamasın diye badalandığı ve dostlarımızın (!) her türlü ihtiyaçlarının sağlandığı o günlerde daha boğazlar notası yoktu. Daha doğrusu boğazlarla ilgili başka iki nota vardı.

Boğazlar Notaları

Söz konusu notalar Temmuz 1945'de Potsdam Konferansında Amerika, İngiltere ve Sovyetler Birliğinin ortak aldıkları bir karardan doğuyordu. 1936 tarihli Montreux Sözleşmesinin yeni koşullara göre düzenlenmesine, her üç devletin bu konuyu Türkiye ile teker teker ve doğrudan doğruya ele alması kararlaştırılmıştı. Bu kararda Türkiye'nin savaş boyunca Nazi Almanya'sına stratejik krom madeni de dahil olmak üzere ihracatı sürdürmesinin payı da olsa gerek. Notaların ilki 2 Kasım 1945 tarihli Amerikan, ikincisi ise 21 Kasım 1945 tarihli İngiliz notasıdır. Bu notalardan sonra Şubat 1946'da ABD ile bir ikili antlaşma imzalanmış ve Missouri Türkiye'ye gelmiştir. Sovyet Notası ise 24 Eylül 1946'da verilmiştir. Bu tarihten Türkiye'nin kendisini «kem gözlerden koruyacak» Nato'ya girdiği 1952'ye dek kimin koruduğu pek belli değildir! Bu arada 6 Aralık 1946, 10 Şubat 1947 ve 27 Şubat 1959 iktisadi, 12 Temmuz 1947 ikili askeri antlaşmaları imzalanmış ve 25 Temmuz 1950'de Meclise danışılmadan Koreye asker gönderilmiştir. **Bu kadar bağlılıktan ve yeteri kadar kan akıtıldıktan sonra 25 Şubat 1952'de Türkiye Nato'ya kabul edildi.**

İKİLİ ANLAŞMALAR VE ÜSLER

Türkiye imzaladığı ekonomik, siyasi ve askeri anlaşmalarla, topraklarında yabancı üsler kurulmasında, yabancı askerlerin, uçakların, füzelerin bulunmasına izin vermiş, ekonomisini Amerikan denetimine vermiştir. İkili anlaşma metinleri incelendiğinde akıl almaz maddelere rastlanmaktadır. (bk. Haydar Tunçkanat, İkili Anlaşmalar)

Truman doktrinini uygulamak üzere 1948'de Amerikan Askeri Yardımı kuruldu. 1952 yılında Türkiye' deki Askeri Yardım Kurulu, ordu karargahlarına, yardım alan tümen, tugay ve alaylara Amerikan ekipleri yerleştirdi. Amerikalı Profesör Robinson, **The First Turkish Republic** kitabında «**Amerikan ekiplerinin birliklerde sözünün dinlendiğini**» yazmaktadır. (zikr. Doğan Avcıoğlu, Türkiyenin Düzeni)

Askeri yardımın içyüzünü bırakalım Amerikalılar söylesin: Amerikalı Senatör Fulton «**Türkiye, Yunanistan ve Pakistan'a askeri yardım verilmesinin sebebi, bu ülkelerin Amerikaya milyonlarca ucuz asker (cheap soldier) sağlamalarıdır.**» diyor. (Congressional Record 1957 V 103 p 10600 zikr. İ. Cem, Türkiyede Geri Kalmışlığın Tarihi)

Gerçekten de Türkiyedeki bir Amerikan askeri Amerikan devletine yılda 6600 dolara malolurken, aynı işi gören bir Türk, Amerikalılara 110 dolara malolmaktadır. Amerikanın eski Dışişleri bakanlarından McNamara (daha sonra Dünya Bankası başkanlığına getirilmişti) askeri yardımları «ABD'nin kendi savunmasının bir devamı olarak» görüyor.

Türkiyeye yapılan «yardım» ın niteliği yanında niceliği de su götürür. 1950 - 1966 arası askeri yardım «bakım» ve «nakliye» dahil 2 milyar 270 milyon 306 bin dolardır. Bakım, zaten kullanılmış olan yardım malzemesinin yedek parça gereği ve Türkiyedeki Nato personelinin masraflarının karşılığıdır. Nakliye ise yardım malzemesini taşıyan Amerikan nakliyecilerine ödenen paradır. **Yani yardımın yarısı anında Amerikada kalmaktadır.**

Türkiye topraklarında kurulan askeri üsler ve Atom depoları Türkiye halkını yokolma tehlikesiyle yüzyüze getirmektedir. İncirlikten kalkan ABD deniz piyadelerinin Orta Doğuya müdahalesi, U-2 casus uçağı ve Küba krizi sırasında Türkiye'deki füzeler Türkiye halkını defalarca ölümle burun buruna getirmiştir. Yurdumuzda, Türklerin giremediği devlet içinde devlet olan İncirlik, Pirinçlik, Karamürsel ve daha birçok atom deposu üs bir savaşta ilk hedef olacaklar ve bu üsler nedeniyle ülkemiz isteği dışında kan ve ateş selinin ortasına düşecektir.

GENÇLİK, ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ SAVAŞIMINDA HALKIMIZIN YANINDADIR

1960 yılından sonra ülkemizde anayasal özgürlüklerle birlikte gelişen demokratik güçler kölelik antlaşmalarına ve atom üslerine karşı yığınsal direnişleri yükseltmişlerdir. Eskiden törenlerle karşılanan Amerikan filosu artık çekinerek yurdumuza gelir olmuştur. Başta işçi sınıfı olmak üzere, aydınlar, ilerici gençlik ve tüm ilerici, demokratik güçler ulusal bağımsızlık mücadelesinin bayrağını yükseltmişlerdir.

Bu arada kapitalist sistemin gittikçe zayıflaması ve başta sosyalist sistem olmak üzere kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin büyük zaferler kaydederek dünyada barışı hakim kılması ülkemizi de etkiledi. Gerici emperyalist güçler yeni bir dünya savaşı çıkartmayı göze alamamakta ve gittikçe barıştan yana güçler nihai zafere doğru adım adım gitmektedirler.

Yeni anlaşmalarla üslerin ve militarizmin sürdürülmek istendiği günümüzde ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve özgürlükten yana güçlere büyük görevler düşmektedir. Tüm ilericiler, yurtseverler, sosyal demokratlar, demokratik solcular, özgürlükten yana güçler, gerçek Atatürkçüler ve sosyalistler bağımsızlık, barış ve özgürlük mücadelesinde omuz omuza, tek bir vücut halinde emperyalizme, ikili kölelik anlaşmalarına ve ülkemizdeki yabancı üslere karşı mücadele etmelidirler.

Gençlik, bu mücadelede kendine düşen görevi yerine getirecektir. Ulusal demokratik cephe içinde, gençlik, ulusal bağımsızlığın sağlanması, NATO, CENTO gibi emperyalist örgütlerden çekilmesi, ikili anlaşmaların yırtılması ve üslerin kapatılması için işçi sınıfının başı çektiği, ulusal kurtuluş mücadelesinin yanındadır.

HONDURAS ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ FEDERASYONU ŞİLİ CUNTASININ CİNAYETLERİNE KARŞI TAVIR ALDI...

Honduras'ın Tegucigalpa kentinde, Şili halkının ve öğrencilerinin mücadelesine tam bir destek ve dayanışma bildiren ve bu kahramanca savaşa yardım etmek için yapılması gereken yeni eylemlerin ana hatlarını çizen bir bildirinin imzalandığı 18 ilerici politik ve kitle örgütünün temsilcilerince düzenlenen toplantıda hazır bulunanlar arasında, Uluslararası Öğrenci Birliği'nin yeni bir üye örgütü olan Honduras Üniversite Öğrencileri Federasyonunun temsilcileri de vardı. Bildiri aşağıdaki bölüm ile sona eriyordu :

● Latin Amerikan halklarının şimdiye kadar karşılaştıkları en sefih istibdadın ökçesi altında olmak gibi dayanılmaz bir durumdaki Şili halkıyla dayanışmalarını bildirmenin Honduras halkının görevi olduğunu,

● İşçiler kadar köylüler ve öğrencilerin, dünyadaki tüm demokratik örgütlerin Şili halkına yardım etmekte olduğunu,

● O ülkede işçi, köylü ve öğrenci örgütlerinin canice ezildiğini,

● Liderlerinin en basit insanlık ilkelerine aykırı olarak, sorgusuz sualsiz zulüm ve işkence gördüğünü ve katledildiğini,

● İnsan haklarına en küçük ölçüde bile riayet edilmeyen Şili'de baskının belli ortamını,

● Honduras halkını en iyi temsil eden örgütlerin bu toplantıya katıldığını,

DİKKATE ALARAK TARAFLAR :

● Bugün Şili halkına zulmeden Şili askerî cuntasını şiddetle kınamaya,

● Şili halkıyla bir dayanışma komitesi kurulmasına,

● Şili halkıyla bir dayanışma haftası düzenlenmesine,

● Şili anti - faşist cephesi içindeki demokratik unsurlarca gizlice yürütülen mücadele için para toplamaya,

● Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine Şili askerî cuntasını kınayan ve bugün toplama kamplarında bulunan politik ve kitle örgütü liderlerinin serbest bırakılmalarını talep eden bir telgraf göndermeye,

● Honduras halkının faşist cuntayı reddini komite namına Honduras'daki Şili elçiliğine bildirmeye,

● Şili katolik kilisesi kardinali Raul Silva Henriquez'e halkımızın Şili halkına zulmeden askerî cuntayı tanımadığını bildiren bir telgraf göndermeye

KARAR VERDİLER.

MAOCULUĞUN ÇIKMAZI...

Maocu yönetimin izlediği ihanet politikası bir çıkmaza girmiş durumda. Bir zamanlar sol lafazanlıklar, sözde devrimci sloganlar ardına gizlenebilen Maoizm, bugün artık emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin 5. kolu olduğunu saklayamıyor. En son olarak da Şili faşist cuntasıyla ve Güney Afrika ırkçı rejimiyle anti - faşist ve ulusal bağımsızlıktan yana güçlere karşı işbirliğine gitmesiyle birlikte, Maocuların artık değil devrimci güçlere, insanlığa söyleyecek hiç bir sözü kalmamıştır.

Pekin yöneticilerinin emperyalizmle, faşizm ve ırkçılıkla bu gizlisiz - kapaksız işbirliğinden sonra, dünyadaki bazı Maocu guruplar da yeni açmazlara girdiler. Bunlar artık takipçilerine açık bir yanıt verme durumuyla karşı karşıyalar: Ya açıkça emperyalizmle uzlaştıklarını söyleyecekler ve alınlarındaki o koskoca kara lekeyi taşımayı sürdürecekler, ya da vazgeçecekler...

Nitekim geçenlerde Peru'da kendilerine «Peru Komünist Partisi» adını veren Maocu bir grup bu ikinci yolu seçti. «Parti», son kongresinde, Pekin yönetiminin uluslararası işçi sınıfı ve komünist hareketine karşı yürüttüğü yıkıcı politikayı lânetleyerek, üyelerine Peru'daki gerçek Komünist Parti'sine girmeyi önerdi. Bu Maoculuktan vazgeçen ikinci «üçüncü dünya» Pekin yanlısı örgüt olmakta.

Bundan önce de, kendilerine «Seylan Komünist Partisi» adını veren Maocu bir grubun içinden büyük bir kesimin ayrılmasıyla «parti» dağılmıştı. Yakınlarda, Lübnan'da «Lübnandaki Marksist - Leninist hücrelerin birliği» adlı bir grubun yöneticileri ve Belçika'daki başlıca Maocu örgütün başkanı Jacques Grippa ve diğer birçok öndegelen Maocular da Maoculuktan vazgeçtiklerini ilân ettiler.

Pekin'de ise, Mao'nun sağlık durumunun gittikçe daha kötüye gitmesiyle, değişik politik gruplar Mao'nun adını ve anti - Sovyetizmini kullanarak devlet ve parti mekanizması içinde etkinliklerini güçlendirmeye çalışıyorlar.

Öte yandan Çin'de işçi ve emekçi yığınlar, Maocu yönetimin ülke içinde ve uluslararası planda uyguladığı politikaya karşı büyük bir hoşnutsuzluk besliyor. Geçenlerde Çin'in güney bölgesinde patlak veren grev ve direnişler bu gerçeği bir kez daha doğruladı. Çin işçi sınıfı, emekçileri, eninde sonunda Maocu politikanın karşı - devrimci özünü tam anlamıyla kavrayacak ve Çin'in dünya devrimci güçlerinin yanında hakettiği yeri almasının en büyük güvencesi olduğunu kanıtlayacaktır.

KORE ÖĞRENCİ KOMİTESİ DEVAM EDEN FAŞİST BASKIYI KINIYOR

Bugün Güney Kore'de toplumun demokratikleştirilmesi, ülkenin barışçıl yoldan yeniden birleştirilmesi için savaşan öğrencilere yapılan baskı hergün sertleşmeye devam ediyor. Pak Jung Hi kliği öğrenci hareketleri devam ederse «olağanüstü tedbirlerin tekrar yürürlüğe konulacağı, lider öğrencilerin şiddetle cezalandırılacağı ve öğrenime aravermek için tedbirler alınacağını» iddia ederek öğrencileri açıkça tehdid ediyor. Son zamanlarda Güney Kore'de 20'den fazla üniversite ve kolej kapatıldı. 100'den fazla öğrenci tutuklandı, gözaltına alındı, vahşi işkencelere katlanmaya zorlandı ve birçok öğrenci okuldan atıldı, yada geçici olarak uzaklaştırıldı.

Güney Kore'de ilerici öğrencilere devamlı baskıyı gözönünde tutarak uluslararası öğrenci birliğinin Kore'deki üyesi Kore Öğrenci Komitesi bir bildiri yayınladı. Bu bildiride Pak Jung Hi kukla kliğinin, vatan hainlerinin, halka karşı giriştiği asla affolunamaz insanlık dışı eylemleri ve demokrasi ve ülkenin yeniden birleştirilmesi için çalışan Güney Kore gençliğine, öğrencilerine ve halkına açıkça meydan okuması gibi gaddarca baskıları şiddetle kınandı.

Bildiride şöyle deniyor :

«Pak Jung Hi kliği olağanüstü durum, sıkıyönetim ve olağanüstü tedbirler v.s. gibi bir dizi baskı tedbirleri alarak, konuşma, basın, toplantı ve dernek kurma özgürlükleri bir yana üniversitelerin temel özerk faaliyetlerini kabaca baskı altına alırken, Güney Kore gençliği ve öğrencileri demokrasi istiyorlar ve diktatörlüğe karşı birlik ve demokrasi meşalesini yükseltiyorlar.»

«Güney Kore gençliği ve öğrencileri, ona daha güçlü bir darbe vurmak, savaş sonrası döneminin diktatörlük yönetimini devirmek için daha kararlı savaşmak üniversite özgürlüğünü kazanmak ve Güney Kore toplumunun demokratikleştirilmesi için Pak Jung Hi kliğinin faşist baskısına birleşmiş bir güçle karşı çıkmalıdırlar.»

«Cumhuriyetin kuzey yarısındaki tüm gençlik ve öğrenciler, Güney Kore gençliğinin, öğrencilerinin ve halkının haklı ve yurtsever kavgalarının önceden olduğu gibi etkin olarak desteklemek ve cesaretlendirmek için bütün güçleriyle çalışacaklardır.»

İNGİLTERE'DEKİ YABANCI ÖĞRENCİLERE YAPILAN BASKILAR PROTESTO EDİLDİ

İngiltere hükümetinin ekonomik krizi bahane ederek özellikle yabancı öğrencilerin üniversite harçlarını yılda 2000 sterline çıkarmak istemesi ve yabancı öğrenci sayısını 1980 yılına kadar % 60 azaltacağını açıklaması sert tepkilerle karşılandı. Başta **Ulusal Öğrenci Birliği (NUS)** olmak üzere bütün ilgili kuruluşlar bu haksızlığı protesto ettiler. **NUS bu konuda bir direniş kampanyası başlattı. 12 Mart cuma günü Londra'da yığınsal bir protesto yürüyüşü düzenledi.**

12 Mart yürüyüşüne 3 bini aşkın öğrenci katıldı. İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu İTÖF'ün de kalabalık bir Türkiyeli öğrenci topluluğuyla katıldığı yürüyüş boyunca **«Üniversite Harçlarının Arttırılmasına Hayır», «Ayırıma Son»** gibi belgiler haykırıldı. İTÖF grubunda Londra, Birmingham, Sussex, Leeds ve Norwich üniversitelerinden öğrenciler vardı.

Yürüyüşün sonunda **NUS Sekreteri Sue Slipman,** yaptığı konuşmada, NUS'in, Britanya öğrenci hareketinin, yabancı öğrencilerin haklarını sonuna dek savunacağını ve tüm öğrencilerin bu anti - demokratik uygulamalara karşı birleşmesi gerektiğini belirtti. **Bu arada İTÖF'ün de Britanya'da okuyan Türkiyeli öğrenciler adına kampanyayı desteklediğini belirten mesajı okundu.**

Yürüyüş sırasında İTÖF'ün yayın organı «ÖĞRENCİ GENÇLİK» ve «İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK» gazetesi satılmıştır.

ÖĞRENCİLER IRKÇILIĞA KARŞI

Dar es Selam (Tanzanya)'da düzenlenen Güney Afrika'daki ırk ayrımına ve ırkçılığa karşı öğrenciler sempozyumu eylül 1975'de yapılmıştır. Üç gün boyunca Asya, Afrika, Latin Amerika ve Avrupa ülkelerinden gelen öğrenciler Afrika'daki Ulusal Kurtuluş hareketlerini destekleme ve dayanışma gösterme sorununu tartıştılar.

Sempozyumda alınan karar, ırkçılık ve Güney Afrika'da ırk ayrımı politikasının insanlığa karşı bir suç olduğunu ve bu nedenle, Güney Afrika'daki sömürgeci ve ırkçı rejimlere karşı savaşan ulusal kurtuluş hareketlerine yardımcı olmanın gerekliliğini içeriyordu. Sempozyuma katılanlar, Angola'daki ilerici güçleri tamamen desteklemeye söz verdiler. Şili'deki yurtseverlerin mücadelesi ile olan dayanışmalarını belirttiler ve Luis Corvalan'ın ve tüm siyasi tutukluların serbest bırakılmasını istediler.

Dünya Barış Konseyi (DBK), yüzmilyonları aşan üyeye sahip uluslararası bir örgüttür. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Uluslararası Öğrenciler Birliği, Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu bu örgütün kollektif üyesidirler. Türkiye demokratik ve barışsever kamuoyunu yakından ilgilendirmesi açısından, Dünya Barış Konseyi ile yapılan bir konuşmayı veriyoruz.

"Türkiye'deki barışçı güçlerin artan eylemleri bizi yüreklendiriyor."

● ROMESH CHANDRA

■ Helsinki'de yapılan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, dünya barışının sağlanması yolunda atılmış büyük bir adımdır. Ancak emperyalist güçler, bu konferansın başarılarını baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Helsinki'de yapılan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, barıştan yana bütün güçler tarafından insanlık tarihinin dönüm noktalarından biri sayılarak coşkuyla karşılandı. Konferansın ve bu konferans sonunda imzalanan Nihai Belge'nin etkileri Avrupa sınırlarını da aştı. Burada diyebilirim ki, Helsinki Konferansı bütün dünyada gelişen Detant (yumuşama) sürecine hız vermiştir.

Soğuk savaş kışkırtıcıları Helsinki Konferansı'nı engellemek için ellerinden gelen herşeyi yaptılar. Bunlar daha en başından bütün çabalarını konferansın engellenmesine yöneltmişlerdi. Bunu başaramayınca başka yollar denediler. Önce Nihai Belge'yi boykot etmeye çalıştılar, daha sonra ise alınan kararları çiğnediler. Şimdi ise konferansı etkisiz kılmak için çabalıyorlar.

Dünya demokratik güçleri her fırsatta Helsinki kararlarını kamuoyuna duyurmalı ve bu kararların hayata geçirilmesi yolunda çalışmalıdır. Dünya Barış Konseyi, Helsinki'de imzalanan Nihai Belge'nin her yönden desteklenmesi gerektiğine inanıyor. Helsinki Konferansı, dünyada barış, adalet ve toplumsal ilerlemeden yana savaşanların eline güçlü bir silah vermiştir. Helsinki ruhu, başta Asya kıtası olmak üzere bütün diğer kıtalara da taşınmalıdır.

■ Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 25. Kongresi 24 Şubat'ta yapılacak. Bildiğimiz gibi, 24. Kongrede alınan kararlar ışığında dünya barışının sağlanması yolunda büyük adımlar atıldı. Dünyada barışsever güçler 25. Kongreden sizce neler bekleyebilirler?

İlkeleri Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 24. Kongresi'nde saptanan Barış Programı'nın dünya çapındaki etkisi yadsınamaz. Bu programın uygulanması, detant politikasının yarattığı elverişli uluslararası koşullar sayesinde bugün dünya halklarının yeni yeni zaferlerine tanık olmaktayız: Vietnam, Laos, Kamboçya, Mozambik, Gine Bissau, Angola halklarının zaferleri, Yunanistan ve Portekiz'deki gelişmeler vs...

24 Şubat'ta Moskova'da 25. Kongrenin açılışı yapılacak. Dünyada barıştan yana olan herkes, bu kongreden 24. Kongrenin Barış Programını daha ileri boyutlara ulaştıracak yeni atılımlar bekliyor. 25. Kongre'nin detantı geri dönülemez bir süreç haline getirme yolunda yeni başarılara yol açacağına en ufak bir kuşku duyulamaz. Ve diyebiliriz ki, bugün tüm insanlığın gözleri Moskova'ya, 25. Kongre'ye çevrilmiştir.

■ Bugün Angola halkı emperyalizme karşı ölüm-kalım savaşı veriyor. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler Angola halkına, bu savaşında askerî politik, her türlü yardımda bulunuyor. Emperyalistler ise Sovyetlerin bu yardımlarının detant politikasıyla uyuşmadığını, barışı zedelediğini iddia ediyor. Emperyalizmin bu iddialarını sizce nasıl yorumlamak gerekir?

Angola'daki durum, emperyalist basın tarafından birçok nedenlerle tahrif edilmek istenen konulardan biridir.

11 Kasım 1975'te Angola bağımsızlığına kavuştu. Ülkeyi temsil eden gerçek kurtuluş hareketi olan MPLA tarafından hükümet kuruldu ve Agostinho Neto cumhurbaşkanı oldu. Fakat emperyalist güçler bu yasal olarak kurulan hükümete karşı saldırıya geçtiler. CİA bu işte, gerici Zaire hükümetinin ve ırkçı Güney Afrika'nın ordularını ve çeşitli ülkelerden toplanmış paralı askerleri kullandı. Bu saldırı başlayınca, Angola Halk Cumhuriyeti'nin yasal hükümeti barış, adalet ve bağımsızlıktan yana bütün güçleri yardıma çağırdı. Ve işte Sovyetler Birliği Angola halkının bu çağrısına karşılık olarak legal hükümete her türlü yardımı yaptı. Sovyetler Birliği, bağımsızlığı için savaşan bütün ülkelere destek olmuş, emperyalizme karşı verilen bütün mücadelelere yardımı esirgememiştir.

Emperyalistler, Angola'ya yaptıkları saldırıları örtbas etmek ve aynı zamanda da detant politikasına gölge düşürmek için, Sovyetler Birliği'nin bu yardımları karşısında gürültü koparıyorlar. Angola'nın yasal hükümetine, ulusal kurtuluş savaşı için yapılan yardımların Helsinki Konferansı kararlarına ters düştüğünü ileri sürüyorlar. Sovyetler Birliği'nin politikasının detant politikasıyla çeliştiğini iddia ediyorlar.

Detant, emperyalist saldırılara karşı direnmeme anlamına gelmez. Emperyalistler detant adına Angola halkının teslim olmasını ve ülkede bir kukla hükümetin kurulmasına göz yumulmasını istiyorlar. Detant bu değildir. Bizim görüşümüze göre, Dünya Barış Konseyi'ne göre detant, dünya halklarının zaferleri için yeni yeni olanaklar sağlıyor. Detant, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşının yeni koşullarda daha da yoğunlaştırılması demektir. Yoksa bir uyku hapı değildir.

■ Çin Halk Cumhuriyeti'nin Angola'da izlediği politika konusunda ne düşünüyorsunuz?

Dünya Barış Konseyi'nin Angola üzerine yaptığı olağanüstü toplantısında ve Leningrad'da kasım ayında yapılan Ulusal Barış Hareketleri temsilcileri toplantısında, Çin'in Maoist yöneticilerinin Angola da izledikleri utanç verici politika lanetlenmiştir. Her iki toplantıya katılan MPLA temsilcileri, Çin'in Angola Halk Cumhuriyeti'ne saldırgan gerici güçlere yaptığı silah ve para yardımlarını açıkladılar. Çin yöneticileri bunun yanı sıra Angola'ya, Güney Afrika ve diğer gerici güçlerle aynı safta yer almak üzere birçok askerî danışman ve kumandan göndermiştir. Bundan daha aşağılık birşey olamaz.

Çin'in Maocu yöneticilerinin bu tutumu sadece Angola'ya özgü bir tutum da değildir. Şili'yi ele alalım. Bugün dünyada her namuslu insan Şili'deki faşist cuntayı lanetliyor. Çin'in ise Pinochet cuntası ile ilişkileri gelişiyor; ticareti artıyor; delegasyonlar gidip geliyor.

Ben her zaman şunu gördüm ki, Çin'in pratikte bütün uluslararası sorunlarda tavrı aynı. Her zaman ABD emperyalizmi ile aynı safta yer alıyorlar. Bu, bazı batı basınının ileri sürdüğü gibi Çin'in Sovyetler Birliği ile «çelişkisinden» ileri gelen bir durum değildir. Bu doğru değil. Bugünkü Çin yöneticilerinin politikası, her konuda Amerikan emperyalizminin yanında ve dünya halklarının karşısında olmaktır. Ve böyle olunca da doğaldır ki Sovyetler Birliği'nin politikasına karşıdır.

■ Türkiye'de yurtsever gençlerden Yusuf Küpeli, uzun süredir hapisanede yatmaktadır. Sağlığının tehlikeli bir şekilde bozulmuş olduğu doktor raporlarıyla saptanmış olmasına rağmen, iktidardaki güçler tedavisini engelliyorlar. Dünya Barış Konseyi'nin bu konuda ne gibi bir girişimleri olabilir?

Dünya Barış Konseyi, Türkiye'deki demokratik güçlerin, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması talebini bütün gücüyle desteklemektedir. Konunun, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na ve insan haklarının tüm savunucularına duyurulması için elimizden geleni yapacağız. Ayrıca, Küpeli'nin kendisine, aynı zamanda da Türkiye'deki demokratik güçlere yapılmış olan provokasyonun da teşhir edilmesi gerekir.

■ Son olarak, Türkiye'deki barışsever güçlere bir mesaj iletmek istermisiniz?

Türkiye'deki demokratik ve barışsever güçlerin artan eylemleri bizi yüreklendiriyor. Son zamanlarda birçok barış eylemlerine, Dünya Barış Konseyi'nin Silahlanma yarışını durdurma savaşımına, Stokholm çağrısına Türkiyeli dostlardan büyük dayanışma ve destek gördük. Türkiye'deki demokratik güçlerin, ülkelerinin, dünyada çoğunluğu oluşturan barıştan, ulusal bağımsızlıktan, toplumsal ilerlemeden yana ülkeler arasında hak ettiği yeri almasını sağlayacağına inancımız tamdır.

BEN HERZAMAN ŞUNU GÖRDÜM Kİ, ÇİN'İN PRATİKTE BÜTÜN ULUSLARARASI SORUNLARDA TAVRI AYNI. HER ZAMAN ABD EMPERYALİZMİ İLE AYNI SAFTA YER ALIYORLAR. BU, BAZI BATI BASININ İLERİ SÜRDÜĞÜ GİBİ ÇİN'İN SOVYETLER BİRLİĞİ İLE «ÇELİŞKİSİNDEN» İLERİ GELEN BİR DURUM DEĞİLDİR. BU DOĞRU DEĞİL. BUGÜNKÜ ÇİN YÖNETİCİLERİNİN POLİTİKASI, HER KONUDA AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN YANINDA VE DÜNYA HALKLARININ KARŞISINDA OLMAKTIR. VE BÖYLE OLUNCA DA DOĞALDIR Kİ SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN POLİTİKASINA KARŞIDIR.

GENÇLİK ve SANAT

sinema

"SANTİAGO'YA YAGMUR YAĞIYOR„

Santiago üstüne yağmur yağıyor
Benim tatlı sevdiğim
Havadaki ak çiçek
Güneş gölgeli parlıyor

Santiago üstüne yağmur yağıyor
Karanlık gecede
Gümüşlü uykulu otlar
Issız ayı kaplıyor

Sokağa yağan yağmur
Taşın billûrun acısı
Yitip giden rüzgârda
Denizin külü gölgesi

Denizin külü gölgesi
Santiago, denizden uzak
Eski sabahların suları
Yüreğimde titriyor.

F. GARCIA LORCA

«Santiago'ya Yağmur Yağıyor», Bulgar sinemalarında oynatılan bir Bulgar-Fransız ortak yapımıdır. Film, Pinochet'nin faşist cuntası tarafından iktidarın yasa dışı yollardan ele geçirilişini, halk lideri doktor Allende'nin sonunu ve hükûmet darbesinden sonra Şili Halkının içinde bulunduğu trajediyi dile getirmektedir. Filmin bütünü Bulgaristan'da, özellikle Sofya'da ve işçi kenti olan Pernik'te çevrilmiştir.

Jenerikte, Bibi Andersson (İsveç), Annie Girardot, Jean-Louis Trignitant ve Jacques Charrier (Fransa), Ricardo Cucciola (İtalya) gibi dünya sinemasının beğenilen sanatçılarının adları yer almaktadır. Bazı roller Bulgar aktörlerine verilmiş olup, bunların arasında, Allende'nin kişiliğini canlandıran Naço Petrov da bulunmaktadır.

Filmin yapımcısı ve senaryocusu Şili'li Helvio Soto, faşist cunta kendisini yurttaşlık ve pasaport hakkından yoksun kıldığı için, filmin Sofya'daki ilk gösterilişine katılma olanağı bulamamıştır. Soto, Bulgar sineması yetkililerine gönderdiği mektupta, Fransız sinemacılarla birlikte Bulgar sinemacılarına «Santiago'ya Yağmur Yağıyor» filminin gerçekleştirilmesine yaptıkları yardımdan dolayı, en içten teşekkürlerini bildirmiştir. Ve devamla :

Bu film, faşizme karşı kinleriyle birleşmiş bir kaç insanın eseridir. Şili'nin davasını kendi davası gibi kavrayan Bulgar Halkının enternasyonalist duygusunun ne kadar derin olduğunu ve Şili'nin ilerici güçlerine sağladığı yardımın ne ölçüde önemli olduğunu filmin çevrilmesi boyunca anladım» diye yazmaktadır.

İGD Sinema Kolu

/kitap

"DEVRİMLE DOĞANLAR„

Sovyet yazarı F. Gladkov, ülkemizde Ekim Devrimi sonrası sorunlarını işleyen **«Çimento»** adlı romanıyla tanınır. «Devrimle Doğanlar», yazarın türkçeye çevrilen ikinci eseri...

Devrimle Doğanlar'da, yine devrim sonrası sorunlara eğilen yazar, her biri değişik bölgelerden gelen işçi ve köylü kökenli gençlerin **«kolhoz»** çalışmalarını acı ve yalın bir dille anlatır. Savaş, acımasız ve iğrençti. Çünkü bununla, yalnız bir ulus değil, her insanın geleceği de söz konusu idi. Öyleyse, birlik ve disiplin bir savaşın vazgeçilmez yasası olmalıydı...

Gelecek ise, inanç dolu, umut dolu ve aydınlık... Geleceğe güven ve bağlılık, yur dunun savunmasına katılan bir babanın, oğluna, **«senden utanç duymamalıyım»** sözleriyle dile getiriliyordu. Bu söz, genç **Stepaşa** için her zorluğa karşı bir yol gösterici, bir umut kaynağı olur. Okula gelen küçük Stepaşa'nın diğer çocuklarla, önceleri uyum sağlıyamadığını görüyoruz. Diğer çocukların taşıdığı geçmişin kalıntıları... **Dreneşko** gibi inançlı insanlar...

Devrimin beraberinde getirdiği sorunlar, elbette devrimin doğal sancılarıydı. Sorunlar ilk bakışta çözülemez gibi görülebilir. Ama, bilgi ve inanç yetenekle birleşince, geçmişin olumsuz kalıntıları yeni yaşam içerisinde erir gider. Yaşamın bir araya getirdiği bir avuç insanın, kavga - inanç birliği içerisinde, bütün zorluklara nasıl göğüs gerdiklerini, neler başarabildiklerini gözler önüne seriyor yazar eserinde. Zamanla, kavga birliği içinde bütünleşen insanlar, hem kendi ulusuna hem de, bütün insanlığa hizmet eden birer örnek durumuna geliveriyorlar romanda.

nazım hikmet köşesi

BU VATANA NASIL KIYDILAR?

İnsan olan vatanını satar mı?
Suyun içip ekmeğini yediniz.
Dünyada vatandan aziz şey var mı?
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?

Onu didik didik didiklediler,
saçlarından tutup sürüklediler,
götürüp kafire «Buyur...» dediler,
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?

Eli kolu zincirlere vurulmuş,
vatan çırıl çıplak yere serilmiş,
Oturmuş göğsüne Teksaslı çavuş.
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?

Günü gelir çark düzüne çevrilir,
günü gelir hesabınız görülür,
günü gelir sualiniz sorulur,
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?

SANATTA SOSYALİST İDEOLOJİYE BAĞLILIK

(Geçen sayımızda «sosyalist sanat ve yöntem» başlıklı yazıda sosyalist gerçekci sanatın ilkelerini koymaya çalışmıştık. Bu sayımızdan sonra bu ilkeleri teker teker açıklamağa çalışacağız.)

Tarihsel gelişim bize, sınıflı toplumlarda, ekonomik yapının sürekli sınıf çatışmalarına sahne olduğunu ve bu çatışmaların, üst yapı kurumlarına, bu arada bir üst yapı kurumu olan sanata da yansıdığını göstermektedir.

Ulaşılabilir karakteri, inandırma ve coşku verme gücü, sanatı, sınıfların savaşında önemli bir silah haline getirmiştir. İşte, bu yüzden sınıflar siyasal, ahlaksal ve diğer düşüncelerini etkili kılabilmek için, sanattan yararlanırlar.

Gelişiminin belli bir evresinden sonra, ekonomik alanda, toplum yararına gelişmeleri köstekleyen ve tüm amacı kar olan burjuvazi, sanatı da gelir getiren bir araç haline dönüştürerek, onu, yaratıcılıktan yoksun kılmıştır. Burjuvazi sanatını kendi yoz, gerici her türlü toplumsal ilerlemeyi engelleyici felsefesini yayma aracı olarak kullanır. İşçi sınıfının devrimci mücadelesi üzerinde nitel olarak ortaya çıkan, sosyalist sanat ise, işçi sınıfının ilerleyen mücadelesinde, burjuva sanatına karşıt olarak doğar ve gelişir.

Sosyalist sanatın görevi, sosyalist dünya görüşünü kitlelere benimsetmek ve onların bilincindeki, geçmişin olumsuz kalıntılarını silmektir. Sosyalist sanat anlayışı sanatçıyı halkın dışında değil içinden biri olmaya, yaşamı onunla birlikte değiştirmeye yöneltir.

Örneğin, Engels'de dünyayı, devrimci proleterya açısından işleyen yapıtların ideolojik özünü tanımlarken, doğrudan doğruya **«Romanın sosyalist sorunu»** ve doğrudan doğruya **«sosyalist roman»** terimlerini kullanmıştır.

Sanatın sosyalist ideolojiye bağımlılığı, sanatta estetik yaratıcılığı ve sanatçının yaratıcı özgürlüğünü kısıtlamaz. Ter sine, sanatta yüksek bir sanatsal ve ideolojik düzey sağlar ve yeni toplumsal görevlerin çözümünü kolaylaştırır. Sosyalist ideolojiye bağlılık, sanatsal yaratışın gerçek özgürlüğünün bir koşuludur.

Özetlersek, «genel sanat» diye bir şey yoktur. Yani sanat bir sınıfın ideolojisinin sözcülüğünü üstlenmek zorundadır. Sosyalist sanat da bu genel ilke içerisinde olup, sosyalist ideolojinin halkın mutlu geleceğini hazırlamaya yönelik çabalarında ona yardımcı olur.

tiyatro

TİYATRODA YENİ YUTTURMACALARA ALDANMAYALIM

MC TRT'sinde geniş yer verildi, ünlü Fransız yazarı İonesco'nun 15. Dünya Tiyatro Günü için hazırladığı bildiriye. İnanarak ve sosyalist gerçekçiliğe vurmanın tadını çıkararak okuyordu bildiriyi, kimi çevrelerce «ilerici!» diye tanınan bay Bedrettin Tuncel televizyonda. İonesco'nun sözünü ettiği «özgür tiyatro» gelişmekte olan ve dünya sanat çevrelerini etkileyen sosyalist gerçekçiliğe yöneltilmiş ve «gerçekçilik» yerine «hayalciliği» öngören bir anlayışa dayanıyordu.

«Gerçekçilik... bir okuldur, bir biçimdir... kalıplaşmıştır; başka bir deyişle, ölmüştür... İdeolojik tiyatronun karşısına çıkmışızdır.» diyen İonesco, bir yandan sosyalist ülkelerin sanat tutumlarını yererken, öte yandan kapitalist ülkelerde gelişme olan sosyalist sanata da dil uzatıyor, adeta ülkesindeki egemen çevrelerin sözcüsü olarak sürdürüyor saldırısını.

Şöyle diyor bildirisinin bir başka yerinde, «hele batı ülkelerinde, kimi hükûmetler, karşıt olanlardan daha özgür düşüncelidir...» **Özgür tiyatro** derken, **sosyalist gerçekçiliğe,** sosyalist sanat anlayışına yüklenen İonesco, «tiyatroyu politikadan arındırmak» tan yana bir tutumu benimsiyor. Böylece de, nasıl bir politikadan yana olduğu çıkıveriyor ortaya. Sınıf çatışmaları dışında geliştirilmeye çalışılan özgürlük, olsa olsa, burjuvazinin yeni bir oyunu olur.

Her ne kadar **«özgürlük»** ve **«tarafsızlık»** gibi kavramlarla maskelenmeye çalışılsa da, yeni burjuva ideolojisinin ürünleridir bu gibi düşünceler. Böyle çarpık düşüncelerin karşısında olduğumuzu ve İonesco'yu kınadığımızı duyururuz.

İGD TİYATRO KOLU

■ İGD'de oluşturulmaya çalışılan kollar, çabalarını sürdürüyorlar. Kuruluş hazırlıklarının yanısıra, kol çalışmaları da ilerliyor.

■ İGD Tiyatro Kolu, oyun çalışmalarını somutlama yoluna girmiştir. Provalara başlanacağından, bu kolda çalışmak isteyenlerin, çalışmalara bir an önce katılmaları gerekiyor.

■ GENÇ YAZARLAR, gazetemiz sanat sayfası yazılarınıza açıktır. Ürünlerinizi bekleriz.

AMERİKA DEFOL!

(Baştarafı 1. sayfada)
cu akımları el altından besliyor, öğrenci gençliği bölüp - parçalamak için ileri sürüyor. Böylelikle, öğrenci gençliği, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluşu yolunun dışına atmak istiyor, onu bireysel, kitlelerden kopuk grupsal çıkışlara sürüklemeğe çalışıyor.

YENİ YIĞINSAL EYLEM BİÇİMLERİ BULMAK ZORUNLUDUR

Faşist biçimli MC'nin iktidarda kaldığı her gün, daha fazla ilericinin kanının dökülmesi demektir. Bu konuda da MC'nin güttüğü taktik şudur: **Faşist saldırıları ve ilericilerin öldürülmesi olaylarını olağanlaştırmak, süreklilik kazanan faşist saldırılar karşısında demokratik kamuoyunu «nasırlaştırmak»!...** Gerçekten de, günlük basında bile faşist saldırıların, bir kitle katliamı biçimine dönüşmediği takdirde, sıradan olaylar şeklinde yansıtıldığını görüyoruz. Öyle ki, faşist baskı ve teröre karşı demokratik kuruluşların ortak karşı çıkış biçimlerinin ilerici basında ve kamuoyunda gerekli yankıyı uyandırmadığı söylenebilir. Bu somut durum da göstermektedir ki, **faşist saldırılara karşı yeni yığınsal eylem biçimleri bulmak zorunludur.**

Yeni eylem biçimleri olarak; faşist saldırıların sürmesi karşısında öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği için okula aileleriyle birlikte giden Ankara Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi öğrencilerinin girişimi bir örnek olarak alınabilir. Bu konuda diğer örnekler olarak; ODTÜ öğrenci velilerinin bir örgüt çatısı altında birleşip faşist saldırılara karşı çocuklarıyla birlikte çıkmaları, annelerimizin düzenlediği yığınsal gösteriler gözönünde tutulmalıdır.

Yeni yeni yığınsal eylem biçimlerinin, demokratik güçlerin cephesini genişleteceğini unutmamak gerekir.

ÇAĞLAYANGİL'İN İTİRAFLARI

Faşist saldırılar en kanlı bir biçimde sürerken, Çağlayangil'in Politika gazetesine yaptığı açıklamalar, kamuoyunda geniş yankılar uyandırmıştır. Çağlayangil açıklamasında, ABD, Türkiye, İran ve İsrail istihbarat örgütlerinin sıkı işbirliği içerisinde birlikte çalıştığını söylemiştir. Aslında bu gerçek, yıllardır sosyalistler, ilericiler tarafından dile getirilmektedir. Çağlayangil sadece bazı gerçeklere meşru bir temel hazırlamıştır, o kadar.

Sözkonusu ülkelerin istihbarat örgütleri elbette birbirlerinin kara kaşı, kara gözü için ortak çalışmıyorlar! Amaç; İran'da, Türkiye'de, İsrail'de işbirlikçilere karşı emekçi halkların büyüyen demokratik mücadelesini bastırmaktır. Ayrıca şunu da ekleyelim ki, İran ve İsrail, Orta - Doğu'nun en gerici, en harpçi yönetimleri ile idare edilmektedir. **Gerici iktidarlar İran, İsrail, ABD istihbarat örgütleriyle işbirliği yaptıklarına göre; İran'da ızgarada pişirilen, Filistin'de İsrail silahları ile öldürülen yurtseverlerin, dünyanın çeşitli ülkelerinde CİA tarafından tezgahlanan katliamların da sorumluluğunu paylaşmakta mıdır?**

Yeri gelmişken, Çağlayangil'in açıklamasında ileri sürdüğü bir konuya değinelim. Çağlayangil, 12 Mart'ı CIA'nın AP'ni devirmek için planladığını ileri sürmektedir! Bu başlıbaşına bir yalandır ve burjuvazinin siyasi şaşırtma taktiklerinden birisidir. **12 Mart, ülkemizde emekçi halkın yükselen mücadelesini durdurmak için tezgahlanmış bir oyundur.** Tezgahlanan 12 Mart oyunu içerisinde yıpranan AP'nin hükümetten uzaklaştırılması **bir unsur** olarak yeralmış olabilir. Ama bu, 12 Mart'ın demokratik güçlere karşı yöneltildiği temel gerçeğini değiştirmez.

İcte, emekçi halkımızı kardeşlerine, yeğenlerine, yakınlarına, vurguncülara soyduran gerici MC iktidarı, dışta da ülkemizi parselleyip satan bir politika uygulamaktadır. **Aslında MC iktidarının iç ve dış politikası, birbirini tamamlayan bir bütündür.** Çünkü, emperyalist güçlerle işbirliği yapmadan gerici güçlerin ayakta durmaları olanaksızdır.

Çağlayangil'in son Amerika ziyaretinde ABD ile imzalanan Savunma İşbirliği Anlaşması'nın halkımızın çıkarına olmadığı gerçeği kamuoyunda geniş ölçüde kabul edilmektedir. **Bir avuç dolar uğruna ülkemizi ABD emperyalizminin atom yığınağı haline getirenler, ulusal bağımsızlığımızı tamamen yokettikleri gibi, halkımızı ölümcül bir tehlikenin içine bırakmışlardır. Zaten, kapatılmayıp sadece birer bayrak çekilen ABD üslerinin tekrar açıldığı kabul edilerek alınan bir avuç dolar, yine talancıların, rüşvetçilerin cebine inecektir.** Ayrıca bu anlaşma, yetkili ağızların bütün inkarlarına rağmen silahlanma yarışını hızlandıran bir anlaşmadır ve bu niteliği ile ülkemizi ekonomik ve sosyal açıdan ağır bir yıkıma sürükleyeceği gibi, bölgemizde ve dünyada gerginliği arttıran bir unsur olacaktır. Hangi açıdan bakılırsa bakılsın, ABD Hükümeti ile imzalanan son anlaşma, daha öncekiler gibi, halkımızın aleyhine, ABD emperyalizminin lehinedir.

Halkımız, ABD emperyalizmini ulusal kurtuluş savaşı günlerinden beri çok iyi bilmektedir. Yine halkımız, ekonomik, sosyal yıkımların kaynağının, ülkemizi her alanda emperyalist güçlere bağlayan işbirlikçi iktidarların gerici politikası olduğunu da iyi bilmektedir. İşte bunun için meydanları dolduran binlerce emekçi, **«Amerika Defol», «NATO'ya Hayır», «Üslere Paydos», «Kahrolsun Amerika»** diye haykırmakta ve emperyalizmi lanetlemektedir.

EVLERİMİZİ

(Baştarafı 4. sayfada)
duları yıkıp yerine, Koçları, Sabancıları getirmek arzusunda MC iktidarı.

Derneğimiz, halk çalışmalarının yanında sınıfsal bilinci sağlıklı bir şekilde devam ettirmesi için ters akımlara, maceracı düşüncelere karşı da amansız mücadelesini sürdürmektedir. Disk mitinglerinde işçilere saldıranlar, yurtseverlerin cenazesinde devrimcilere silah çeken, Dünya ve Türkiye işçi sınıfına ihanet eden ve toplumdan tecrit edilen bu azınlığa karşı tüm anti - emperyalist ve anti - faşist güçlerin birleşmeleri kaçınılmazdır.»

İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ SORUNU

(Baştarafı 1. sayfada)
elbette olanaksızdır. Ve bazı çevrelerin pek heveslendiği bu biçim çıkışlar, faşist güçler için bulunmaz fırsatlar yaratmaktadır. Varlıkları öğrenci gençlik hareketiyle sınırlı olan çeşitli bozguncu çevreler, faşist güçlerin değirmenine su akıtmak için adeta birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Yüksek öğrenim kurumlarında, yurtlarda, okullarda kol gezen faşist zorbalığa karşı ilerici gençliğin kendini savunabilmesi, bütün demokratik mevzilerin sonuna dek korunması ve daha da genişletilmesiyle mümkün olabilir. Şayet bu görev yeterince başarılamıyorsa, bunun nedeni, geniş boyutlu eylemlerin örgütlenemeyişinde, anti - faşist gençliğin güçlerinin belirli bir noktada birleştirilemeyişinde aranmalıdır. Bu konuda en büyük sorumluluk sosyalist gençlik kesimlerine düşmekle beraber, diğer ilerici gençlik kesimlerinin de aynı oranda sorumlu olduğunu unutmamak gerekir. Gençlik hareketindeki dağınıklıktan, birbirinden kopuk eylemlerden ve kimi yerde hesapsız, hesapsız olduğu kadar da sorumsuz hareketden gerici faşist güçler alabildiğine yararlanmaktadırlar.

Gençlik hareketini bu kısır döngüden kurtarmak ve daha ileri bir aşamaya ulaştırmak için, bugünden yarına uzanan somut ve kalıcı adımların atılması gerekiyor. Anti-faşist ve anti-emperyalist bütün ilerici gençlik çevrelerinin somut hedefler etrafında geliştirecekleri ortak eylemler bunun ilk adımları olabilir. Faşist saldırıları göğüslemek ve demokratik mevzileri savunmak amacıyla çeşitli örgüt ve güçlerin birbirleriyle yakın ilişkiler kurmaları kaçınılmaz bir görev haline gelmiştir. Gençliğin, bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelesinde gerekli yeri almasını savunan herkes, şayet başlarını kuma gömmemişlerse, şayet her türlü subjektif ve bölücü davranışlardan uzak olduklarını savunuyorlarsa, bu güncel görevde kendilerini ortaya koymalıdırlar.

Anti-faşist, ilerici gençlik hareketinin hangi temelde birleşip gelişebileceği sorunu üzerinde kısaca durmak istiyoruz. Herkesin tartışmasız kabul edeceği gerçek, bu birliğin ancak belirli bir siyasal platform **üzerinde sağlanabileceğidir.**

Gençlik hareketi için, işçi ve emekçi sınıflardan ayrı bir gelişme perspektifi olmadığı gibi, kendi özgül sorunlarının dışında siyasal bakımdan ayrı, başlıbaşına hedefler de yoktur. Dolayısıyla, gençlik hareketi, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle her bakımdan uygunluk içinde olması gerekir. İşçi sınıfının bütün emekçi yığınlarla, bütün ilerici, demokratik güçlerle birliğine dayanan ortak eylem platformu, ilerici gençliğin birliği içinde esaslı bir hareket noktası olacaktır. Başka bir deyişle, gençlik hareketi kendi birliğini ancak bu platform üzerinde gerçekleştirebilir. Doğaldır ki gençlik hareketi, bu platformu kendisi için somut ve uygulanabilir bir hale getirecektir.

İşçi sınıfı, nasıl bir yandan sınıf uzlaşmacılığı, reformizm gibi sağ sapmaya ve diğer yandan da anarşizm, doğmatizm, maceracılık gibi «sol» sapmaya karşı sürekli bir mücadele içindeyse; aynı şekilde, gençlik hareketi de kendini bu tür sapmalardan dikkatle korumalıdır. İlerici gençlik kendi birliğini gerçekleştirirken, maoculuk, troçkizm, anarşizm gibi bozguncu akımları safdışı etmeli, kapılarını bunlara karşı sıkı sıkı kapamalıdır.

İşçi sınıfı hareketiyle, onun somut mücadele hedefleriyle uyum taşıyan böylesi bir eylem platformu, yalnızca ilerici gençliğin bütün güçlerini ortak bir eylem çizgisinde birleştirmekle kalmayacak, aynı zamanda gençlik hareketiyle işçi sınıfı arasında yakın ve organik bağların kurulmasına da yolaçacaktır. Gençliğin yolu, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yoludur derken kastettiğimiz şey budur.

KANLI OYUN BOZULMALIDIR!

(Baştarafı 1. sayfada)
100'ü bulmuştur. Kanlı faşist saldırılar tüm emekçi katmanları hedef aldığı gibi, sosyalist, demokratik solcu, sosyal demokrat, gerçek Atatürkçü ayırımı yapılmaksızın bütün ilerici, demokratik güçlere yöneliktir. Aynı zamanda, bu kanlı saldırılar göstermektedir ki, gerici faşist güçler halkımıza karşı bir iç savaşı göze almıştır. **Amacı sıkıyönetim ilan edip açık faşizme geçmek, halkımızın yükselen demokratik mücadelesini boğmaktır. Bu karanlık ve insanlık dışı hedeflerine ulaşabilmek için öğrenci gençlik, gerici, faşist güçler tarafından bir araç olarak kullanılmak istenmektedir.** Oynanan oyun budur. **Bu oyun bozulmalı, bu gidiş durdurulmalıdır. Öğrenci gençlik, gücünü iktidardan alan faşist çetelere teslim edilmemelidir. Bu konuda istisnasız tüm demokratik kuruluşların ortak sorumluluk payı vardır.**

İlerici gençliğin bir yayın organı olarak, demokratik kuruluşlara seslenmenin güçlüğünü gözönünde tutmakla birlikte, duyduğumuz sorumluluğun gereği olarak tüm demokratik kuruluşlara seslenmeyi bir görev sayıyoruz.

Gerici faşist güçlerin kanlı saldırıları karşısında demokrasiden ve özgürlükten yana ilerici, demokratik, devrimci tüm kuruluş ve güçlerin eylem birliği sorunu somut olarak kendini dayatmıştır. Halktan yana tüm siyasi, demokratik kuruluş ve güçler; CHP, Milli Birlik Gurubu, TİP, TSİP, TBP, DISK, TMMOB, TÖB - DER, TÜTED, TÜM - DER, TÜSDER, TMGT, İKD, İGD vd. eylem birliği yapıp güçlerini kanlı faşist saldırılara karşı tek bir yumruk gibi birleştirmelidirler. Bu bir tarihi görevdir. Kimse bu göreve sessiz kalamaz, kalmamalıdır! Yoksa, böylesine bir tarihi sorumluluğun altından hiç bir güç, hiç bir kuruluş, hiç bir kişi kalkamaz! Unutmamak gerekir ki, eğer eylem ve güçbirliği yaparsa, Türkiye'deki demokratik güçler faşizme geçit vermeyecek kadar güçlüdürler.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK

DEMOKRATİK EĞİTİM İSTİYORUZ

(Baştarafı 3. sayfada)
mek için, demokrasiden yana olan tüm ilerici-yurtsever gençliğin güç ve eylem birliğine inanıyoruz.

- **Gerici dernekler yasası kaldırılmalı,**
- **Okul yönetmenliklerine demokratik bir nitelik verilmeli, öğrencilerin yönetime katılmaları yasalaştırılmalı,**
- **Eğitim sistemimiz sermaye sınıflarına adam yetiştiren değil, halka hizmet edebilecek üretici bir duruma sokulmalı,**
- **Apartman katlarında, eğitimin elverişsiz olduğu binalarda öğrenim yapan yüksek okullar üniversite çatısı altında birleştirilmelidir.**

Bu isteklerimizin gerçekleşmesi yönünde sorumluların çaba harcayacaklarını sanmıyoruz. Ancak, faşist teröristlere ve bir takım sapık akımların bozguncu oyunlarına karşı birleşmemiz, devrimci güçlerin eylembirliğinde yerimizi almamız öğrenci gençliği akademik ve demokratik eğitime ulaştıracak tek yoldur.

Mali Bilimler ve Muhasebe
Yüksek Okulu İlerici Öğrencileri

GUYANA GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin (UÖB) üye örgütlerinden biri - Guyan'ın İlerici Gençlik Örgütü'nün Öğrenci Kurulu geçenlerde UÖB sekreterliğine, Guyan'da öğrenim yılının başından beri öğrenci hareketindeki gelişmeler ile ilgili bilgi verdi. New Service'nin (UÖB Yayın Organı) yazı işleri kurulu İGÖ'nün öğrenci kurulundan gelen bu bilgilendirme mektubunu aşağıda yayınlamıştır.

* * *

Öğrenim yılının başından bu yana gerici **Burnham Hükümeti** ilerici öğrencilere ve Guyana Üniversitesindeki öğretime karşı sindirme kampanyasını hızlandırmaktadır.

Bu kampanya geçen yaz, Başbakan Burnham'ın karısı, kabine bakanları ve silahlı kuvvetlerin temsilcileri de dahil olmak üzere hükümet kontrolundaki egemenlerin denetleme kurulu, Üniversitede öğretim üyesi olan, tanınmış bir Guyana'lı tarihci ve ilerici Dr. Walter Rodney'in atanmasını reddettikleri zaman dramatik boyutlara ulaştı. Dr. Rodney'in Üniversiteden uzaklaştırılmasından önce, Burnham rejiminin ısrarlı bir eleştirmeni olan diğer bir öğretim üyesi Üniversitedeki yerinden alınmıştır. Bundan kısa bir süre sonra bunu, bir sol - kanat öğretim üyesine yolda ateş açılması, ve diğer birine yapılan kaçırma girişimi dahil olmak üzere diğer olaylar izledi.

Bu, ilerici öğretim üyelerini sindirme avı, rejim tarafından, üniversite özerkliğini yıkmak ve üniversite bölgesindeki tüm karşı koyma (protesto) seslerini susturmak için planlanmış bir uygulamadan ayrı düşünülemez.

Geçen yıl, rejim tarafından Dr. Rodney'in atanmasının kabul edilmemesi üzerine düzenlenen protesto eylemleri sırasında Burnham diktatörlüğü tarafından kurulmuş ve rejim tarafından bir silahlı örgüt olarak kabul edilmekte olunan Ulusal Hizmet Planındaki PNC (Halkçı Milli Komite) gençlerinin oluşturduğu çeteler üniversite arazisini işgal ettiler ve protesto mitinglerini zor kullanarak önlediler.

21 Şubat 1975'te Ulusal Hizmet Planının (NSS) 280 üyesini içeren bir gurup tepeden tırnağa kadar otomatik silahlarla donanmış olarak üniversite arazisini işgal ettiler ve üç gün orada kaldılar. Bu fırsattan faydalanarak Ulusal Hizmet üyeleri üniversite arazisindeki öğrenci liderlerine karşı provakasyon eylemlerini yoğunlaştırdılar.

21 Şubat gecesi, Guyana Üniversitesi Öğrenci Derneğinin

(UGSS) önder üyeleri ile sözlü çatışmalardan sonra, Ulusal Hizmet Üyeleri, Guyana Üniversitesi Öğrenci Derneği (UGSS-GUÖD) üyelerinden beşinin, Ulusal Hizmet üyeleri tarafından hayatlarına kastedilmesi tehlikesi nedeni ile kendilerini kilitledikleri Öğrenci Derneği Odasını kuşattılar. Dernek odasının kapısındaki barikatlara rağmen Silahlı Ulusal Hizmet gurubu barikatı yıkarak odaya girdiler ve başlarındaki «subayın» emri ile üzerlerine silahlar çevrili olarak, beş öğrenci temsilcisini bir ci-

pe bindirdiler ve yakındaki bir polis istasyonuna götürdüler. Ve bu beş öğrenci burada tutuklandı. Üniversite Kayıt memurunun araya girmesi ile öğrencilerin serbest bırakılmasından önce, öğrenci liderlerinden biri Ulusal Hizmet üyesine saldırmak suçu ile, gerçekle bağdaşmayan bir gerekçeyle tutuklandı.

Dernek Odasına zorla girilmesi sırasında gerici gençlik çetesi odadaki eşyaları parçaladılar, öğrenci derneğine ait dosyaları ve belgeleri aldılar. Şili, Uruguay, Guatemala ve Porto Rico halkları ve öğrencileri ile dayanışma posterleri, Salvador Allende, Jose Marti ve Arismendi'nin resimleri duvarlardan indirildi. Bütün bunlar dosyalarla birlikte, öğrenci derneğinin odasının dışında faşist biçimdeki bir şenlik ateşi şeklinde yakıldılar.

Üniversite arazisinde herhangi bir silahlı örgütün veya silahlı gurubun varlığını yasaklayan üniversite statüsünü bozarak, üniversite arazisini işgal eden Ulusal Hizmet üyeleri, özellikle Burnham rejimi tarafından himaye edilen adayları saf dışı ederek önümüzdeki ikinci yıl için de sandalye çoğunluğunu sağlamış olan İlerici Gençlik üyelerini ve ilerici öğrencileri yıldırmak girişimleriyle eylemlerini sürdürdüler.

İGÖ - MK'nin bir lider üyesi olan, UGSS'nin başkan yardımcısı da Ulusal Hizmet üyeleri tarafından yapılan saldırı sırasında dernek odasında kuşatılmış ve kötü davranışlarla karşılaşmış idi.

Zulüm ve işgal nedeni ile 7 Mart 1975'te Sparendaam Polis merkezinde bir protesto gösterisi yapıldı. Bu gösteri UGSS tarafından düzenlendi, sempatizan guruplar tarafından desteklendi ve polis tarafından zor kullanılarak kırıldı.

Buna rağmen öğrenci direnişi ve protestoları devam etmektedir ve bu eylemler, gençliğin çabaları ile, demokratik hakların daha fazla çiğnenme ve bu haklara daha fazla zarar verilmesi tehlikesine karşı koymak için nüfusun daha geniş kesimlerini içermektedir.

İGÖ'nün Ulusal Öğrenci Komitesi, Guyan'ın dışındaki öğrencilerin dikkatlerini bu endişe verici gelişmelere toplamaları gereğini zorunlu olarak hissetmektedir.

Guyana Üniversitesi sürekli olarak özerkliğine karşı şiddetli saldırılar altındadır. Şimdiden, öğrenim düzeyleri yeterli olanlar değil de, sadece Ulusal Hizmete bir görevle bağımlı olanların üniversiteye girişlerinin belirleneceği görüşülmektedir. Bundaki başlıca amaç şüphesiz bu kuruluştaki ilericilerin etkisini ve yaygınlığını kırmaktır. Son zamanlarda yaygın olan ayrıcalık, üniversitede günün düzenidir.

Georgetown, Turkeyen Üniversite arazisini kaplayan cesur atmosfere dayanarak, PYO'nun Ulusal Öğrenci Komitesi, bizler, tüm dost, kardeş, anti - emperyalist, demokratik, ilerici ulusal ve uluslararası öğrenci organlarını ve örgütlerini

— bu belgenin en yaygın biçimde mümkün olan yayınını sağlamaya

— Guyan Hükümetine karşı protestolarını ifade etmeye, protesto mektup ve telgrafları göndermeye

— Genel olarak Guyana'lı öğrencilerle, özel olarak bu Üniversite öğrencileri ile dayanışmalarını ifade etmeye çağırıyoruz.»

YAŞASIN, GUYANA GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK MÜCADELESİ.

YAŞASIN, DÜNYA GENÇLİĞİNİN ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI.

TÜRKİYE GENÇLİĞİ OLARAK, GUYANA GENÇLİĞİ İLE SICAK DAYANIŞMAMIZI BELİRTİRİZ.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ Anadolu Dağıtımı: TAN-DA. / Ege Dağıtımı: DATİC / Ankara Dağıtımı: Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip: Başaran, Baskı: Ufuk Matbaası ★ Son baskı : 10 Nisan